

SAMTAL OM YTTERSTA TIDEN

Holger Nilsson

Innehåll

Förord

- 1) Samtal om det profetiska ordet*
- 2) Samtal om Uppenbarelseboken*
- 3) Samtal om Guds tidsplaner*
- 4) Samtal om Guds förbund med Israel*
- 5) Samtal om Israel som tidstecken*
- 6) Samtal om Jesu återkomst och vedermödan*
- 7) Samtal om uppräckandet och uppståndelsen*
- 8) Samtal om andeutgjutelse i den yttersta tiden*
- 9) Samtal om yttersta tiden*
- 10) Samtal om evighetsallvaret*

Förord

Ingen kan givetvis förneka att vi aldrig befunnit oss närmare Jesu återkomst än vi gör nu. Mycket tyder också på att denna händelse kan inträffa i närtid. Trots detta är det ganska tyst om denna stora bibliska sanning, som Nya Testamentet så många gånger lyfter fram.

Den tid som vi har nu behöver leda till ett andligt uppvaknande. Man kan också säga att detta är en andlig förberedelsestid. För att vi skall bli motiverade och andligt orienterade om vad Bibeln har att säga om den yttersta tiden, behöver vi insikt i det budskapet. Därför behöver vi nu få en återupprättad förkunnelse och ett levande samtal om det saliga hoppet om att Jesus skall komma åter. Förhoppningen är att denna bok skall bidra till detta.

Holger Nilsson

1

Samtal om det profetiska ordet

Daniel:- Jag vet att du och jag kanske har lite olika uppfattningar när det gäller Bibelns profetior och de frågor som rör den yttersta tiden, eskatologin, som ämnet benämns. Låt oss talas vid så får vi se vad som möjligen skiljer oss åt, men också om det som vi kanske har samma synsätt på.

Tomas:- Visst kan vi ha ett samtal om detta. Vi har ju ändå ett gemensamt och det är tron på att Jesus är världens frälsare, Gud son.

Daniel:- Ja, det är absolut det viktigaste!

Tomas:- När vi nu tar upp olika delar, skall vi veta att de här områdena är bland de svåraste i Bibeln.

Daniel:- Det håller jag med dig om, men det betyder ju för den skull inte att vi skall låta bli att syssla med eskatologin. Det finns ju de som undviker det.

Tomas:- Vad skall vi börja med?

Daniel:- Vi kan väl börja med att tala om det profetiska ordet och profetiorna i största allmänhet.

Tomas:- Visst, det finns ju så mycket som kan gå under den beteckningen så man kan lätt bli förvillad. Det är ju inte bara inom kristendomen som man talar om profetior. Skulle det vara något särskilt med profetiorna som anknyter till Bibeln?

Daniel:- Ja, visst är det så. Den franske tänkaren och matematikern Blaise Pascal yttrade sig på detta sätt: ”Sann profetia finner jag bara i kristendomen och inte någon annanstans. Bara i kristendomen och i judendomen före Kristus finns sann profetia.”

Tomas:- ”Sann profetia” sa alltså Pascal. Hur kan man veta att en profetia är sann?

Daniel:- När man ser att profetian går i uppfyllelse kan man konstatera att den var sann. Det är givetvis så att en profetia måste vara uttalad och känd före sin uppfyllelse, så att den inte blir en efterhandskonstruktion. I Bibeln finner vi en mängd sådana profetior, inte mindre än 27 % av hela Bibelns innehåll utgörs av profetior. Därför kan man verkligen tala om Bibeln som en profetisk bok.

Tomas:- Hur många av alla dessa profetior har redan gått i uppfyllelse?

Daniel:- En överväldigande majoritet av dem har redan fått sin uppfyllelse. Det är profetior om personer, länder och mycket annat. Dessutom finns det en mängd profetior som är knutna till Jesu återkomst och de händelser som skall inträffa i samband med den. De väntar på sin uppfyllelse.

Tomas:- Hur många profetior kan det handla om som inte är uppfyllda?

Daniel:- Jag vet inte det exakta antalet, men det finns uppgifter om att det i Nya Testamentet talas om Jesu andra tillkommelse 319 gånger och även i Gamla Testamentet kan man finna profetior om denna händelse. Alla dessa profetior kommer att få sin uppfyllelse när ifrågavarande stora händelse inträffar.

Tomas:- Alla människor kan väl gissa vad som kommer att hända i framtiden någon gång och uttala sig om det och på det sättet blir det en profetia. Vad är det som säger att det skulle vara något särskilt just med de profetiorna som finns i Bibeln?

Daniel:- Det är en stor skillnad mellan att utifrån mänskliga tankar om framtiden gissa sig till vad som skall hända, och det som profetiorna i Bibeln förkunnar.

Tomas:- Och vad skulle det vara för skillnad?

Daniel:- Det finns ett bibelord som visar hur de bibliska profetiorna har kommit till. Så här sägs det om de profetior som finns i Bibeln: ”Framför allt skall ni veta att ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen utläggning. Ty ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud.” Detta kan man läsa i 2 Petr. 1:20-21. Det visar tydligt att den bibliska profetian inte hade sitt ursprung i människans vilja, de som nedtecknade den var redskap för den helige Ande. De kunde inte själva styra vad som skulle frambäras, de var endast kanaler för budskapet. P. Waldenström gav på sin tid ut ett bibelverk ”Nya testamentet med förklarande anmärkningar”. I det bibelverket ger han en intressant kommentar till 2 Petrus brev 1:21 där det står: ”drivna av den helige ande”. Waldenström skriver: ”Ordagrant för. Det är samma ord i grundtexten här som i Apostlagärningarna 27:17, där det används om ett skepp, som rycks med och drivs av vinden.” Så kommenterar alltså Waldenström denna vers och i Apostlagärningarna 27 kan vi läsa om hur man lät skeppet drivas av vinden. De kunde själva inte bestämma färdriktningen längre. Precis som vinden kan bli så stark och ta över och driva ett skepp, så kan den helige Ande ta över och leda människor att tala och nedteckna det som Han vill att de skall förmedla. Därför har vi i Bibeln profetior som gått i uppfyllelse på ett exakt sätt.

Tomas:- Många menar att det inte är något särskilt med Bibeln. Det är en bok som alla andra, skriven av människor och är därmed ett mänskligt budskap.

Daniel:- Visst är det människor som nedtecknade det som vi kallar för Bibeln, men det är bara den ena sidan av myntet. Den andra är att de som nedtecknade budskapet var ”drivna av den helige ande”, som det alltså konstateras i 2 Petrusbrevet 1. När man påstår att Bibeln är ett människobudskap visar det bara att man inte förstått den gudomliga sidan av budskapet. Detta är ganska betecknande för det som vi brukar kalla för ”liberalteologin”. I de sammanhangen ser man hur Bibelns budskap förmänskligas.

Tomas:- Kan du utveckla det där närmare?

Daniel:- Ja, visst. Det finns de som menar att förutsäggande profetia inte kan vara möjlig. Man säger då att det som angetts som profetia bara är beskrivningar gällande den tid då de fördes fram, eller att någon i efterhand framställt budskapet som profetiskt, fast händelserna redan ägt rum.

Tomas:- Finns det mycket av detta idag?

Daniel:- Ja det verkar också som att det blir mer och mer av sådant tankegods. Det kan ses som en del av det avfall som Bibeln förutsäger skall äga rum i den yttersta tiden. Denna otro, som är ett tecken på avfall, kommer också till uttryck i inställningen till det profetiska ordet. Det är något som blivit allt tydligare under senare årtionden och har påverkat inte minst den yngre generationen. De som har bäst förståelse och insikt i de eskatologiska frågorna, dem kan man många gånger finna hos den äldre generationen. Detta kan även ses som en brist på levande eskatologisk förkunnelse och undervisning de senaste årtiondena. Man kan också skönja ett visst förakt för denna sida av gudsordet, vilket är allvarligt.

Tomas:- Varför det?

Daniel:- Helt enkelt för att det profetiska ljuset släckts i en tid när vi mer än någonsin behöver det. Det är ett stort misstag att tränga tillbaka den eskatologiska förkunnelsen, alltså läran om den yttersta tiden. Det är helt enkelt ett felaktigt förhållningssätt. Motsatsen är att följa Skriftens ord om att hålla sig till det profetiska ordet. Då handlar man rätt. Det är just vad Petrus skriver i sitt brev och det kapitel som jag tidigare citerat. Så här skriver han i 2 Petrus brev 1:19: ”Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.” Här sägs uttryckligen att man gör rätt i att hålla sig till det profetiska ordet. Alltså har de som har nonchalerat den profetiska förkunnelsen handlat fel. Detta borde ge alla som gjort så något att tänka på. Man har direkt handlat emot vad Guds ord säger. Bättring krävs!

Tomas:- Du verkar upprörd av detta!

Daniel:- Ja, det blir jag! Det är så illa att det inte bara är en reservation mot förkunnelse av Bibelns profetior och att många därigenom undviker dessa. Det är även så att man bortförklarar eller rent av motarbetar dem. Det har i sin tur lett till att många kristna idag är förvirrade och oförstående inför ändetidens händelser. Sådan är bilden i en tid när vi mer än någonsin behöver ha en klar förståelse för det profetiska ordet och dess beskrivning av händelserna i den yttersta tiden.

Tomas:- Jag tycker inte man skall spekulera kring de bibliska profetierna, det finns ingen anledning!

Daniel:- Tänk att det är du inte ensam om att tycka! Det är många som uttrycker sig på liknande sätt så fort detta ämne kommer på tal.

Tomas:- Ja, men ligger det inte mycket i detta då?

Daniel:- Jag tycker att det röjer ett förakt för Bibelns profetiska ord när man använder ordet ”spekulera”. Varför använder man inte samma ord om alla dessa liberalteologiska tankar om Bibelns innehåll? Där är det verkligen berättigat att använda ordet ”spekulera”. För vad det mestadels handlar om är mänskligt spekulerande om Guds ord.

Tomas:- Ja, men även om det är så på det området, berättigar det väl inte att man spekulerar kring det profetiska ordet?

Daniel:- Nej, men jag tror att det många gånger handlar bara om att man vill misstänkliggöra denna förkunnelse, därför att man helt enkelt inte vill höra den. Detta därför att den är ett budskap om profetior som går i uppfyllelse och att det tyder på att Jesus snart kommer åter. Det är något som en materialistisk människa, inriktad på denna värld, inte vill höra. Det stör allt planerande och alla tankar man har kring sig själv och vad man ämnar göra. Att Jesus skulle komma och avbryta detta upplevs bara som ett hot.

Tomas:- Så du tror att det är därför som man säger så?

Daniel:- Jag tror att det kan vara en av anledningarna till motståndet mot den profetiska undervisningen. Detta är mycket olyckligt, för därmed går man miste om mycket, inte bara om en undervisning som har en stor och framträdande plats i bibelordet, utan också beträffande en utlovad salighet som är förknippad med profetiska ordet. Det kan man läsa om i Uppenbarelseboken 1:3.

Tomas:- Okej. Jag läser den bibelversen: ”Salig är den som läser upp och saliga är de som lyssnar till profetians ord och tar vara på det som är skrivet i den. Ty tiden är nära.”

Daniel:- Precis så är det! Herren själv har utlovat salighet till den som läser, lyssnar och tar vara på profetians ord. Kanske är det en förklaring till att många lider av "salighetsbrist". Det finns ytterligare ett löfte i Bibelns sista kapitel om salighet och som är kopplad till profetians ord. Det står i Uppenbarelseboken 22:7. Du kan läsa den versen också!

Tomas:- Visst, så här står det i den: "Och se, jag kommer snart. Salig är den som håller fast vid profetians ord i denna bok."

Daniel:- Ja, här står det att saligheten är förknippad med fasthållandet vid det profetiska ordet. Hur många är det inte som man nödgas säga har släppt detta istället för att hålla fast vid det? Det är ju uppenbart att så är fallet, eftersom undervisning med utgångspunkt i det profetiska ordet är så sparsam på många håll idag.

Tomas:- Jag tänker på en annan sak som står uttryckt i den här versen i Uppenbarelseboken. Herren säger där: "Och se, jag kommer snart." Det har ju gått ungefär 2000 år sedan detta uttalades och han har inte kommit än. Det kan väl inte betecknas som "snart"?

Daniel:- Bra att du nämner det, det är nog många som funderat över det. Då är det viktigt att vi ser efter vad det står i grundtexten. Där står det grekiska ordet "tachy". Detta ord kan översättas med våra två olika ord på svenska "snart" eller "hastigt". StudieBibeln ger följande kommentar till dessa ord: "De två begreppen ligger nära varandra, men de är också olika. Om något sker hastigt, är det därmed inte sagt att det sker snart. Hastigt eller fort syftar på själva händelsen som utvecklas i en hast när den väl inträffar. Men att något sker snart, syftar på den tid som ligger mellan nuet och detta som skall ske, det betyder att det skall ske inom en kort tid."

Tomas:- Du menar att det likaväl skulle kunna stå hastigt istället för snart?

Daniel:- Ja, det verkar så och det ger budskapet i bibelversen ett helt annat innehåll. Andra översättningar bekräftar att man har uppfattade det på det sättet. Jag har jämfört med några andra bibelöversättningar och där kan man se detta. När det gäller svenska översättningar, kan nämnas den Helge Åkeson gjorde på 1800-talet. Det var en översättning där han vinnlade sig om att så noga som möjligt återge grundtextens ord. Så här lyder versen i hans översättning: "Och se, jag kommer hastigt. Lycklig den som håller denna boks profetia." Jag kan också återge en engelsk översättning, så här lyder versen i den berömda King James översättning: "Behold, I come quickly; blessed is he that keepeth the sayings of the prophecy of this book." Även New American Standard Bible har ordet "quickly" i sin översättning, likaså har man samma ord i The New Testament in Modern English. Jag kan även nämna att The Amplified Bible använder ordet "speedily" i denna vers.

Daniel:- Jesu tillkommelse sker alltså med hast, det är det du menar?

Tomas:- Ja, i det ögonblick som Han kommer igen så finns det ingen tid att göra sig redo, detta därför att det sker så snabbt. För att vi skall kunna förstå hur oerhört snabbt detta sker, kan vi vända oss till ett annat bibelord. Paulus skriver i 1 Korintierbrevet 15:51-52: "Se, jag säger er en hemlighet: Vi skall inte alla insomna, men vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå odödliga, och vi skall förvandlas." Här behöver vi återigen gå till grundtexten för att få ytterligare ljus. Det ord som är översatt till "ögonblick" är det grekiska ordet "atómo". Även här kan vi hämta kunskap från uppgifter i StudieBibeln. Så här skriver man angående detta ords betydelse: "odelbar. (Detta var ursprungligen betydelsen av ordet átóm, en materiepartikel som inte kunde delas i flera delar.) Överförd betydelse: ögonblick, nu."

Tomas:- Det skulle alltså betyda att detta tidsbegrepp som vi har översatt med "ögonblick", det är tidsmässigt mycket snabbt. Mycket snabbt sker det alltså när denna händelse äger rum. Det ger verkligen texterna kring Jesu andra tillkommelse en extra dimension.

Daniel:- Precis, det finns alltså ingen möjlighet att göra sig redo för Jesu återkomst i det ögonblicket, det måste ha skett tidigare. Mina tankar går till vad Jesus säger i Matteus 25:10:

”Och de som var färdiga gick med honom in till bröllopfesten.” Det gäller att vara ”färdig” för det himmelska bröllopet, när uppbrottet sker.

Tomas:- När jag ser vad Jesus säger här, går mina tankar till en annan text i Uppenbarelseboken 19:7, där heter det. ”Ty Lammets bröllop har kommit och hans brud har gjort sig redo.” Alltså när denna stund kommer, gäller det de som dessförinnan har gjort sig redo.

Samtal om Uppenbarelsboken

Daniel:- Jag märker att vi i vårt samtal har mycket glidit över till Uppenbarelsboken, samtalet som vi började angående det profetiska ordet. Det är bättre att vi nu fortsätter samtalet om Bibelns sista bok. Jag misstänker att du har en helt annan uppfattning än jag, när det gäller denna bok.

Tomas:- Ja, jag har den så kallade preteristiska uppfattningen. Som du kanske vet står det för att man anser att Uppenbarelsboken i första hand hade ett budskap till de kristna i det första århundradet. Det innebär att jag ser Uppenbarelsboken som till stora delar redan uppfylld. Naturligtvis bortsett från det som står i slutet av denna bok, alltså det som handlar om evighetstillståndet. I övrigt tror jag att det Johannes nedtecknade, var händelser som mestadels är kopplade till hans tid, alltså det första århundradet.

Daniel:- Jag känner till detta synsätt, det är inte helt ovanligt i vår tid att man stöter på denna tolkningsmodell, men jag menar att den inte är trovärdig. Jag tycker också att man kan se att denna tolkning står mestadels att finna i de, som vi skulle kunna beteckna som liberalteologiska kretsar. Tyvärr så har den också trängt in i sådana sammanhang som kan betecknas som evangelikala och som vanligtvis skulle anse sig stå för en bibeltro av klassisk modell. Jag anser därför att den preteristiska tolkningen av Uppenbarelsboken behöver avslöjas.

Tomas:- Varför? Den kan väl få finnas som ett alternativ till den som jag vet du har, den som kan betecknas som futuristiska uppfattningen av Uppenbarelsboken.

Daniel:- Den uppfattning som jag har, anser att huvuddelen av bokens innehåll är förlagd i en framtid utifrån Johannes perspektiv, för att inte säga i slutet av denna tidsålder. Anledningarna till att den preteristiska modellen behövs hållas borta är flera. Dels kan jag se den djupast sett som ett angrepp på gudsordet överhuvudtaget. Det är heller ingen tillfällighet om jag säger, att den finns i de så kallade liberalteologiska kretsar, där just angreppen på Guds ords trovärdighet är så tydliga. Nu är det väl så att man i evangelikala kretsar inte vill bekänna sig till de liberala sammanhangen, men inte desto mindre så är det förrädiskt om man öppnar för synsätt som man kan se är vanliga i liberala sammanhang.

Tomas:- Jag vill inte kalla mig liberal, men tycker ändå att det finns skäl att anse att Uppenbarelsboken var ett budskap som Johannes fick för att de kristna på den tiden skulle förstå sin situation. De var betryckta och även förföljda av den romerska kejsarmakten. I den situationen så kodade Johannes sitt budskap så att det inte skulle kunna förstås av förföljarna, men att de kristna skulle kunna det.

Daniel:- Jag tror säkert att du inte vill kalla dig för en liberal kristen, många vill nog inte det. Det avgörande är dock inte om man vill bli kallad det eller inte, det som avgörande är om man ändå har tagit in liberalteologiska tankesätt i förhållande till bibelordet. Jag menar att det visar sig hur man uttrycker sig, det är avslöjande för hur man blivit påverkad av mänskliga tankebyggnader i förhållande till Guds ord. Sedan hjälper det inte om man försöker värja sig och menar att man inte blivit påverkad av vår tids liberala tankegångar.

Tomas:- Jag vill ändå hävda mina ståndpunkter utan att behöva stämpas som att jag blivit påverkad av liberalteologiska tankegångar.

Daniel:- Visst har du rätt att göra det, men jag vill ändå varna dig för dessa tankar, de smyger in sig på ett förrådigt sätt. Låt mig bara ta detta som du säger om att Johannes kodade sitt budskap. Jag har hört det förr, du är inte den förste som påstår det och förmodligen har du läst det i någon bibelkommentar.

Tomas:- Ja, det stämmer och jag tror att Johannes gjorde det med tanke på den tidens vakande ögon som hölls på de kristna, så att de inte skulle stämpas som upprorsmakare emot kejsaren och det romerska riket.

Daniel:- Nej, jag menar att ett sådant tankesätt är att förändra det budskap som Johannes skrev ner. Redan i första versen i Uppenbarelseboken ser vi att det är en uppenbarelse som Gud gav honom. Därför är det för det första fel att tala om att det är Johannes budskap. Det är Guds. Sedan att påstå att Johannes kodade budskapet, är att förmänskliga den gudomliga uppenbarelsen han fått. Det är precis vad den liberala teologin ofta gör i sitt laborerande med gudsordet. Redan detta är ett uppenbart exempel på hur man har glidit ifrån respekten för Guds tilltal i Hans ord.

Tomas:- Du menar att man påverkas av liberalteologi utan att man är medveten om det?

Daniel:- Precis! Därför gäller att se upp med vad man läser för bibelkommentarer, exempelvis. Ingen skall tro sig förbli opåverkad av det man läser.

Tomas:- Men vi skall väl ha ett brett synsätt och vara öppna för olika slags tolkningar?

Daniel:- Det låter precis som det som genljuder i samhället idag – öppenhet – öppenhet. Det är klart att vi inte skall vara instängda på något sätt, men det finns en öppenhet som vi definitivt inte skall bejaka och det är när Guds ord ifrågasätts. Det var detta som ledde fram till att de första människorna drogs bort från Gud, ifrågasättandet av Guds ord.

Tomas:- Jag förstår att du tänker på när Satan kom till Eva och sa: ”Har Gud verkligen sagt?”

Daniel:- Ja, det är det jag tänker på och idag så kan man i olika förklädnader känna igen denne lögnares röst när man ifrågasätter det som Gud har talat. Det är inget annat än ett eko från Edens lustgård och den förrådiska frågeställningen: ”Har Gud verkligen sagt?”

Tomas:- Men jag menar att man måste ha respekt för dessa som studerat teologi i årtal och trängt in i bibelordet mycket mer än kanske du och jag har gjort.

Daniel:- Det finns tyvärr en överdriven respekt för dem som har olika teologiska titlar och tror att det är en garanti för att deras framställning av Bibelns budskap är pålitligt. Vi skall inse att för att man skall kunna erhålla en teologisk examen idag, måste man ha studerat mycket av det som vi kan kalla liberalteologisk litteratur. Detta färgar sedan av sig i deras förkunnelse, så här behöver vi vara på vakt så att inte vårt trosliv skadas.

Tomas:- Ja, ja, men låt oss nu återgå till vårt samtal om Uppenbarelseboken! Jag ser inget fel i att uppfatta denna bok som ett budskap som på ett speciellt sätt är riktat till de troende som var samtida med Johannes. Tänk bara på hur man kan se den romerska stormakten som ett vilddjur som vill krossa Jesu efterföljare. Antikrist kan man se i den grymme romerska kejsaren Nero. Johannes ser också martyrer och mycket annat som kan appliceras på den tid som var för handen när Johannes fick budskapet. Förstår du inte att det Johannes skrev ner och sände till de troende, kunde vara till tröst för dem?

Daniel:- Jo, jag kan förstå att det var ett budskap som kunde hjälpa dem, inte tu tal om den saken. Det har hjälpt troende i alla tider. Det är så med Guds ord att det är ett evigt budskap,

genom vilket man alltid kan finna tröst och styrka. Det är en sak, men att förta den speciella profetiska dimension som Bibelns sista bok har för den yttersta tiden, det är ingen väg som vi skall gå in på, anser jag.

Tomas:- Det är bra att du erkänner att budskapet har ett tilltal till kristna i alla tider, det kan jag ta till mig, men jag menar tvärtom att det du säger om att Uppenbarelseboken har en speciell betydelse för den sista tidens kristna, det menar jag att det istället hade för den första tidens troende. Ta bara till exempel vad som står om Antikrist, hans tal är 666, det kan vi läsa i kapitel 13. Om man tar talvärdet för kejsar Nero, så ger hans namn talvärdet 666 på hebreiska.

Daniel:- Ja, jag vet att hans namns talvärde på det sättet blir 666, men att på grund av det bygga sin uppfattning om att Uppenbarelseboken handlar om det första århundradet, det får man inte göra. Johannes fick sin uppenbarelse och nedtecknade den med största säkerhet på 90-talet. Nero dog år 68, så budskapet Johannes profetiskt fick förmedla var inte om en kejsare som redan några årtionden hade varit död.

Tomas:- Men talvärdet stämmer ju på honom!

Daniel:- Ja, det har stämt på andra viktiga personer i historien också. Däremot kan jag se det som att Nero var en förebild till den verkliga Antikrist som kommer att uppstå i den sista tiden. Johannes skriver också i sitt första brev, kapitel 2 och vers 18, att redan nu har många antikrister trätt fram, men han påpekar också att Antikrist skall komma. Det handlar alltså om en framtida person utifrån Johannes perspektiv. Därmed kan man avfärda teorin om en person i en förfluten tid.

Tomas:- Ja, men jag har läst att det inte alls är säkert att det var Jesu lärjunge Johannes, som skrev Uppenbarelseboken och då innebär det att den inte heller behöver vara skriven på 90-talet.

Daniel:- Återigen, se upp med den liberalteologiska litteraturen som gång på gång vill leda in på människotankar bara för att budskapet skall kunna förklaras, eller rättare sagt bortförklaras. Dessa tankar förs fram i en tid när de liberala och ifrågasättande tankarna har blivit allt vanligare och omfattar snart sagt allt som står i Bibeln. Då är det viktigt att vi kan återvända till dem som levde betydligt närmare den tid då Bibelns sista bok skrevs och se vad de säger om vem som var författaren. Den välkände kyrkohistorikern Eusebius, som levde mellan åren 263 och 340, hänvisar till en välkänd rapport som säger att aposteln Johannes landsförvisades till Patmos under Domitianus regering på grund av sin trohet mot Gud. Det var också på Patmos som Johannes fick sin uppenbarelse. Det framgår av vers 9 i det inledande kapitlet i Uppenbarelseboken. Irenaeus, som räknas till en av kyrkofäderna, levde mellan åren 130 och 202. Han skriver om tidpunkten när Johannes fick uppenbarelsen: "Den sågs för icke länge sedan, nästan i vår egen generation, vid slutet av Domitianus regering." Vi får upplysningen från historieskrivningen att Domitianus regeringstid upphörde i slutet av år 96. Alltså skrevs Uppenbarelseboken någon tid före hans död, troligen strax före. Vi behöver mer sätta tilltro till dessa tidiga källor än till de påståenden som framförts på senare tid.

Tomas:- Menar du att den tolkning av Uppenbarelseboken, som vi kallar den preteristiska, skulle vara något som framställts på senare tid?

Daniel:- Det kan man väl egentligen inte påstå. Den preteristiska modellen härstammar från en jesuit vid namn Luis de Alcazar som levde mellan 1554 och 1613. Ser man till hela kyrkohistorien i sin helhet, är det ändå en ganska sen tid. I alla fall så förde han fram sina

tankegångar i ett verk som omfattade cirka 900 sidor. För att vi lite grann skall förstå hans tankar angående Bibelns sista bok, så menar han att de elva första kapitlen beskriver hur judarna avvisas och förstörelsen av Jerusalem. Kapitel 12-19 är störtandet av den romerska hedendomen. Kapitel 20 handlar om den slutliga förföljelsen av Antikrist och domen över honom. Han ser det som att kejsare Nero var Antikrist. Kapitel 21-22 beskriver det nya Jerusalems triumf. Här ser vi ursprunget till det preteristiska synsättet och det visar på det orimliga i detta, tycker jag. Det kan vara bra att känna till för alla som i betydligt senare tid betraktar Uppenbarelseboken på detta sätt.

Tomas:- Ja, ja, även om man skrotar denna tolkningsmodell så finns det fler. Vi har också det kyrkohistoriska synsättet som en tolkning av Uppenbarelseboken. Det betyder att man ser boken som en profetia som omspanner hela tiden från det första århundradet fram till slutet. Det tycker jag kan vara ett rimligt synsätt.

Daniel:- Det finns många tveksamheter när det gäller synen på Uppenbarelseboken utifrån det perspektivet också. Att budskapet skulle vara en långt utdragen profetia genom århundradena blir inte trovärdig och det inser många och förkastar detta synsätt. Det är väl snarare så att det mesta i uppenbarelsen som Johannes såg, sker under en kort och intensiv period. Den perioden brukar kallas för vedermödan och verkar omfatta ungefär sju år, enligt mångas sätt att se på Uppenbarelseboken. Då ser man till huvudinnehållet, bortsett från inledningen av boken och breven till de sju församlingarna i Mindre Asien, sedan också avslutningen, den som handlar om evighetstillståndet, något som vi naturligtvis inte heller kan räkna till denna korta period. Kvar har vi då kapitel 6 till och med 19 som kan ses som en skildring av den tid som vanligtvis kallas vedermödan.

Tomas:- Vad är det som skulle tala för det synsättet, som alltså ingår i det futuristiska sättet att se på Uppenbarelseboken?

Daniel:- Helt enkelt därför att det finns förutsägelser som aldrig tidigare har inträffat i historien och alltså måste vara profetior som ännu inte gått i uppfyllelse.

Tomas:- Nämn några exempel på dem!

Daniel:- I kapitel 6 och vers 8 står det hur en fjärdedel av jordens människor dör, och i kapitel 9 vers 15 kan man läsa om hur en tredjedel av människorna dör. Detta har ju aldrig hänt tidigare i världshistorien, jag menar att det visar på att Bibelns sista boks profetior till stor del fortfarande är ouppfyllda. Det är ju oerhörda domskatastrofer som är fullt trovärdiga med tanke på de vapen som nu finns, exempelvis kärnvapen.

Tomas:- Detta är ju minst sagt skrämmande om man skall se det så. Det skulle bli en unik tid i världshistorien.

Daniel:- Ja, men det är också denna nöd som vi kan finna vara profetiskt förvarnad på andra ställen i Bibeln. Jag tänker på det budskap som profeten Daniel fick och som omtalas i hans sista kapitel, kapitel 12 och vers 1: ”På den tiden skall Mikael träda upp, den store fursten, som står som försvarare för dina landsmän. Det kommer en tid av nöd, som inte har haft sin like ända från den dag då människor blev till, ända till den tiden. Men på den tiden skall alla bland ditt folk bli frälsta som finns uppskrivna i boken.”

Tomas:- Även Jesus talar om en unik tid av nöd. Jag tänker på vad han säger i Matteus kapitel 24, vers 21: ”Ty då skall det bli en så stor nöd att något liknande inte förekommit sedan världens begynnelse och aldrig mer skall förekomma.”

Daniel:- Javisst, man kan på detta sätt se hur Jesus stryker under det budskap som Daniel fått mer än 500 år tidigare. När man sedan utifrån dessa perspektiv läser Uppenbarelseboken med dess skildringar, är det inte svårt att tro att det är just denna tid som både Daniel och Jesus har talat om.

Tomas:- Inom preterismen, som jag lutar åt, där ser man detta som uppfyllt år 70 när romarna förstörde Jerusalem och templet, det var ju oerhört många judar som dog vid det tillfället.

Daniel:- Visst var det så. Men det som sägs i förutsägelseerna om den kommande svåra nödtiden, är att den skulle vara så svår att det aldrig mer skulle förekomma en sådan. Nu när vi har facit i hand så ser vi att den har överträffats flera gånger om. Om vi bara begränsar oss till att tänka på lidandet för judarna, kan vi tänka på det oerhörda lidande som dessa fick genomgå under nazisternas förföljelse av dem i det förra århundradet. Då dödades ungefär 6 miljoner judar. Så bara utifrån detta perspektiv bortfaller synsättet att placera dessa profetior i det första århundradet.

Tomas:- Om det skulle vara så att denna stora tid av nöd väntar världen och ligger framför, då borde väl detta budskap lyftas fram i predikningarna? Jag kan inte dra mig till minnes att jag hört detta.

Daniel:- Nej, det är nog sällsynt i vårt land där man verkar undvika allvarliga budskap. Om det hade funnits en större profetisk medvetenhet så hade Uppenbarelsebokens budskap varit en självklar del av förkunnelsen. Vad som behövs nu är ett klart omvändelsebudskap, att det är tid att söka Gud nu i en sann omvändelse innan det är för sent. Ett andligt uppvaknade är det stora behovet nu!

Samtal om Guds tidsplaner

Tomas:- Låt oss lämna samtalet om Uppenbarelseboken och tala om något annat ämne. Har du något på förslag?

Daniel:- Vi skulle kunna tala om de planer som Gud har för olika tider och som vi kan se i Bibelordet.

Tomas:- Då kan man säga att du är en dispensionalist, för de som tror så brukar man benämna på det sättet.

Daniel:- Ja, kalla mig gärna för det, jag har inget emot att du gör det. Ibland vill vi ta till olika benämningar för att klassificera människor och deras uppfattningar. Någon benämning som blivit nedsättande är beteckningen "fundamentalist". Dispensionalist är inget skällsord på det sätt som faktiskt ordet "fundamentalist" har blivit. Man talar till exempel om islamsk fundamentalism och tänker då på fanatism och extremism.

Tomas:- Ja, men från början var fundamentalism ett ord som uppstod när man i USA ville fastlägga vad som var grundläggande för den kristna tron. Man samlades till en konferens och gav sedan ut böcker, The Fundamentals, som var skrivna av kända kristna förkunnare och som försvarade den kristna trons grundläggande läror. Detta gjordes därför att man ville svara på liberalteologins utmaning i form av bibelkritiker, som alltmer började göra sina röster hörda. Så i grund och botten är begreppet fundamentalist ett kristet uttryck för den som står för bibeltro.

Daniel:- Precis, och det behöver sägas när man använder uttrycket "fundamentalist" i nedsättande syfte. Från början var det alltså en beteckning på människor som ville hålla fast vid en tro på bibelordet, människor som hade det som ett fundament för sitt liv och sin tro. Det är väl gott att ha ett sådant fundament, när det är så många andra som saknar en riktig grund och trygghet i sina liv. Det blir alltmer uppenbart hur människor ställer sig till Guds ord: antingen håller man fast vid det eller så öppnar man för bibelkritik och tvivel. Det senare kan snarast betecknas som avfall, och är det några som är beklagansvärda, är det de som öppnat för kritik och tvivel, och inte de som håller fast vid tron på Guds ord som rättesnöre och grund.

Tomas:- Man kan nog kalla dig för fundamentalist och då i den ursprungliga positiva betydelsen, och även dispensionalist, det som handlar om ett synsätt där man ser att det finns olika perioder i historien där Gud handlar på olika sätt under olika bibliska förbund.

Daniel:- Visst, och att lägga ett sådant synsätt på den bibliska historien medför att man bättre förstår den. Det är inte konstigare när man i den profana historien indelar den i olika perioder och har benämningar på dessa. I dispensationalismen har man också synsättet att Jesus kommer åter före tusenårsriket och att Hans återvändande kan vara nära förestående. Dessutom gör man ett tydligt åtskiljande mellan Israel och församlingen och Guds handlande med dem. Jag vill nämna detta innan när vi fortsätter vårt samtal, så att vi har ett någorlunda gemensamt begrepp om hur man kortfattat kan definiera vad dispensationalismen står för, men det kanske du redan visste.

Tomas:- Ja, men det här synsättet är rätt så sent tillkommet. Det härstammar först från 1800-talet och har fått stort genomslag sedan dess.

Daniel:- Det är ett vanligt argument från de som vill förkasta det som vi kallar dispensationalism. Det är ett argument som är felaktigt, men som har fått slå rot hos många som därmed förkastar dispensationalismen. Det är väldigt bra att jag får tillfälle att korrigera det felaktiga antagandet att detta synsätt skulle härstamma från 1800-talet.

Tomas:- Varifrån kommer det då?

Daniel:- Ja, det är faktiskt så att man kan finna det redan hos kyrkofäderna. Den tyske bibelläraren Larry V. Crutchfield har skrivit en artikel, där han påvisar detta. Artikeln har han gett rubriken: "Ages and Dispensations of the Ante-Nicene Fathers". Han pekar i den artikeln på hur till exempel Justinus Martyren, Irenaeus och Tertullianus hade den lära som vi innefattar under uttrycket "dispensationalism". Dessa levde under de första århundradena, så detta är ett synsätt som är förankrat i kyrkohistorien, och som jag menar vi bör ha förståelse för.

Tomas:- Men varför talar en del då om att synsättet härstammar från 1800-talet, man nämner namn som John Nelson Darby?

Daniel:- Det är riktigt att Darby kan tillskrivas utarbetandet av den moderna systematiserade dispensationalismen och att denna då fick en stor spridning, men synsättet hade redan funnits på olika håll tidigare, ända från kyrkofädernas tid. Låt mig nämna två exempel från 1600-talet. Dels engelsmannen William Cave, dels fransmannen Pierre Poret, vilka också framhöll att det var olika perioder i historien, där Gud handlade på olika sätt.

Tomas:- Skulle det vara så viktigt att vi har detta synsätt på Guds handlande, som vi alltså har genom den så kallade dispensationalismen?

Daniel:- Ja, det är viktigt och det är mycket olyckligt att många blivit blockerade av talet om dispensationalism och det man kallar "Darbyism" och påståendet att detta skulle vara ett synsätt som saknar kyrkohistorisk förankring. Det är klart att vi behöver förstå den övergripande plan som Gud har och hur Han handlar genom tidsåldrarna, det är naturligtvis av stor vikt. Vänder vi på det så kan vi säga att utan detta synsätt är det ett hinder i förståelse av Bibelns helhet.

Tomas:- Menar du det?

Daniel:- Ja visst! Det är inte ovanligt att man i en del sammanhang föraktfullt förkastar detta synsätt och ibland talar lite överlägset och förkastande om "dispensationalism" och "Darbyism".

Tomas:- Hur utbrett tror du att det i så fall är här?

Daniel:- Jag tror att det verkar bli allt mer utbrett, inte minst bland de yngre pastorerna och förkunnarna. Jag kan till exempel nämna att en yngre pastor påstod att han inte visste om att någon av hans yngre pastorskollegor som trodde på det som vi kallar dispensationalismen.

Tomas:- Skulle det ha någon större betydelse om man inte gör det då?

Daniel:- Ja, det är jag övertygad om. Jag tror att förlorar man detta synsätt, förlorar man också insikter i den plan som Gud har för både Israel och församlingen och Hans handlande i stort. Jag tror att den eskatologiska undervisningens utarmning, som vi nu upplever, till stor del kan tillskrivas det faktum att en levande sådan saknas. Det gäller inte minst ganska många yngre pastorer som alltså tydligen distanserat sig från detta betraktelsesätt som vi nu talar om. Detta är egentligen mycket allvarligt om inte församlingarna får profetisk vägledning och en

levande eskatologisk undervisning, när vi nu ser tidstecken som bekräftar att vi kommit långt fram i slutskeendet av innevarande tidsålder. Man kan nästan kalla det för att församlingarna och många medlemmar genom detta lider av andliga bristsjukdomar på grund av denna uteblivna förkunnelse. Hur skall man då kunna vara profetiskt medveten om det som sker?

Tomas:- Kan du ge något exempel på utebliven förståelse för det som kallas dispensationalism, hur den kan komma till uttryck?

Daniel:- Det kan jag ge ett exempel på. En av dessa som tar avstånd får det synsätt som man ges inom dispensationalismen, uttryckte sig så här angående staten Israels upprättande: ”Är staten Israels tillkommelse ett bevis för att den dispensationalistiska bibeltolkningen är den enda rätta? Eller är den starka betoningen på en dispensationalistisk bibeltolkning i USA under hela 1900-talet en av anledningarna till Israels existens? Jag tycker frågan är relevant.”

Tomas:- Denne som du här referera till, menar alltså att förkunnelsen och en dispensationalistisk bibeltolkning bidragit till att staten Israel finns idag?

Daniel:- Ja, tydligen. Jag måste säga att det är minst sagt ett anmärkningsvärt påstående. Jag tycker det faller helt på sin orimlighet att de kristnas förkunnelse skulle lett fram till Israels existens. Vi vet att det är helt andra orsaker till att Israel idag är en nation. Ett sådant påstående är orimligt och visar på hur orimliga slutsatser man tydligen kan dra om man förkastar den så kallade dispensationalismen och de synsätt som blir klargjorda genom den, för att inte säga att det leder till en förblindelse över Guds handlande med Israel. Återigen vill jag understryka att vi här ser en stor orsak till den uteblivna förkunnelsen om det största av alla tidstecken, Israel. Ser man inte det största tidstecknet vi har, nämligen Israel, då ser man förmodligen inte andra tidstecken heller. Detta kan också sägas bekräfta att man från dessa förkunnare nästan aldrig hör någon undervisning om tidstecken som förebådar Jesu andra kommande.

Tomas:- Jag vet också att det finns de som förkastar det som du kallar för tidstecken. Anser du att det också ligger nära till hands när man inte har ett synsätt om Guds planer och Hans handlande utifrån olika tidsavsnitt?

Daniel:- Ja, det blir lätt en följd av detta. Man förlorar den profetiska orienteringen för den yttersta tiden och Guds handlande i slutskeendet i samband med Jesu andra tillkommelse. Bibeln har faktiskt en hel del att säga om händelser med anknytning till detta.

Tomas:- Men den kristocentriska förkunnelsen är väl ändå den viktigaste?

Daniel:- Visst är den det. Men nu när Bibeln så tydligt framhåller att Kristus skall komma åter, anser jag att det tillhör den förkunnelsen som du benämner ”kristocentrisk”. Det kan man verkligen säga ingår i den kristocentriska förkunnelsen att framhålla mötet med Honom och att förstå när tiden för den närmar sig och göra sig redo för det mötet. Annars kan detta komma som en stor överraskning.

Tomas:- Menar du att ett fördunklat synsätt kan bli följden om man inte ser att Gud har ett speciellt handlande i det som vi kallar för den yttersta tiden?

Daniel:- Ja, det bör man säga och du nämnde också att det finns de som förkastar förkunnelsen om tidstecken. Vad ska man då orientera sig efter om man förkastar tidstecknen som är givna för att vi skall ha förståelse för när stunden är nära då Jesus kommer igen?

Tomas:- Kan man verkligen ha insikt i detta?

Daniel:- Ja, det är precis det som Jesus själv säger att man kan ha!

Tomas:- Vad tänker du på?

Daniel:- Ta till exempel på vad Jesus säger: ”När ni ser allt detta vet ni på samma sätt att han är nära och står vid dörren.” Matt. 24:33. Han har innan Han säger detta, nämnt flera tidstecken och sedan säger Han vidare att när man ser dessa, så vet vi att Hans återkommande är nära. Förkastar och föraktar man talet om tidstecken, som du säger att en del gör, då har man heller ingen insikt i när man lever nära Jesu återkomst. Det blir följden av förkastandet av tidstecken, det ena ger det andra. Detta ligger nära till hands när man inte heller ser att Gud har sina planer och sitt handlande i olika tider. Därför är detta så allvarligt.

Samtal om Guds förbund med Israel

Tomas:- Om vi lämnar samtalet om själva dispensationalismen och Guds tidsplaner och tar upp det som du nämnde som förblindelse för Guds handlande med Israel. Kan du utveckla det mer?

Daniel:- Israel är mycket centralt i Bibeln. Ungefär tre fjärdedelar handlar om Israel och händelser som utspelats i landet. Har du tänkt på att det är så mycket kopplat till Israel i Bibeln?

Tomas:- Nej, jag har inte direkt reflekterat över i hur stor omfattning detta land förekommer i Bibeln.

Daniel:- Det är högst väsentligt att vi förstår att Gud på ett alldeles särskilt sätt förbundit sig med detta land och folk. Det framgår på ställe efter ställe i Bibeln att så är fallet. Jag kan bara lyfta fram ett enda exempel på detta, i Joel 3: 1-12 kan vi läsa följande: ”Ty se, i de dagarna och på den tiden, när jag gör slut på Judas och Jerusalems fångenskap, skall jag samla alla hednafolk och föra dem ner till Josafats dal. Där skall jag hålla dom över dem för mitt folks, min arvedel Israels, skull, som de har förskingrat bland hednafolken. De har delat mitt land.” Som du kanske lägger märke till står det här t ex ”för mitt folks, min arvedel Israels, skull”, samt att det står ”mitt land”. Gud talar alltså om folket och landet som ”mitt”. Det säger allt om hur Gud förbundet sig med detta land och folk.

Tomas:- Det kan väl vara att det sägs så i Joels bok i Gamla Testamentet, men vi lever i det nya förbundets tid och då menar jag att detta tillhör historien och det har inte något att säga om nuet.

Daniel:- Fel! Fel! Det är inte historia, det framgår för övrigt just av detta bibelställe, att det inte är så. Detta är faktiskt en profetia som ännu inte gått i uppfyllelse, utan den handlar om ett slutskede i den yttersta tiden. Det kan man se av de händelser som är beskrivna i detta sammanhang samt att man här ser hur starkt Gud är förbundet till detta land och folk, som Han alltså kallar för ”mitt”.

Tomas:- Ja, men jag ser det som att nu lever vi efter den tid då Jesus dött och då är det en ny tid och att det är den kristna församlingen som nu är Guds förbundsfolk. Förbundet med Israel har alltså ersatts för ett nytt och bättre förbund.

Daniel:- Visst är det så att det är ett nytt tidsavsnitt som brutit in i och med att den kristna församlingen nu finns och är verksam på jorden. Vad som däremot skiljer oss åt är synsättet att det bara skulle vara församlingen som nu gäller och att Guds handlande och förbund med Israel har upphört.

Tomas:- Vad jag menar är att det nu finns ett nyare förbund, än det som Gud slöt med Israel och att det är detta som gäller nu. Läs Hebreerbrevet 9:15: ”Därför är Kristus medlare för ett nytt förbund, för att de kallade skulle få det utlovade eviga arvet, sedan han genom sin död hade friköpt oss från överträdelserna under det första förbundet.”

Daniel:- Ja, visst det är riktigt att det är ett nytt förbund som vi fått genom Jesus, helt klart och detta ersätter lagens förbund, det som slöts vid Sinai. Inte tu tal om den saken, men det finns

ett annat förbund och det är förbund som Gud slöt med Abraham och det är inte ersatt eller upplöst. Jag tror att det är många som inte ser skillnaden, utan bara tänker på att lagens förbund är ersatt med nådens, genom Jesu försoningsverk. Det är viktigt att man kommer rätt här, annars är det lätt att tro att förbundet med Abraham är upplöst.

Tomas:- Så du ser det som att det är två förbund och vad är det då för skillnad mellan dem?

Daniel:- Helt klart är att det handlar om två förbund och Paulus undervisar också klart att det förbund som Gud slöt med Abraham inte upphört genom lagen som gavs fyrahundratrettio år senare, läs vad Paulus skriver i Galaterbrevet 3:16-17: ”Nu gavs löftena åt Abraham och hans avkomma. Det heter inte: ´och åt dina avkomlingar´, som när man talar om många, utan som när det talas om en enda: och åt din avkomling som är Kristus. Vad jag menar är detta: ett testamente som Gud själv i förväg har gett laga kraft, kan inte upphävas av lagen som gavs fyrahundratrettio år senare, så att löftet skulle sättas ur kraft.”

Tomas:- Jag har mer nog tänkt i banorna att lagen och dess förbund har upphört, nu lever vi i Nya Testamentet och då är det nya förbundet genom Jesus som har ersatt alla andra.

Daniel:- Jag tror att det är nog många som tänker så, men man bortser från att förbundet som Gud slöt med Abraham, som stamfader för Israel, fortfarande gäller hans efterkommande, alltså judarna. Det är oerhört viktigt anser jag, att vi inser detta för att vi skall kunna få en rätt förståelse för vår tids händelser och även framtida med anknytning till detta land. Jag tror också att vi här ser en orsak till att det är så lite förkunnelse kring Israel och att händelser kring detta land är ett tecken på att vi verkligen lever nära Jesu andra tillkommelse.

Tomas:- Jag har alltid sett det som att Guds löften till Israel har kulminerat genom Jesus Kristus. Jag vill påminna om att uppfyllelsen av löftena inte riktigt såg ut som man hade förväntat sig, gudsfolket visade sig vara långt mer inkluderande än vad man trott, det sprängde alla nationella och geografiska ramar. Det rike som kom med Jesus var inte ett politiskt rike avgränsat genom etnicitet och geografi, utan innefattade alla människor genom tron på Jesus Kristus. Det var detta fariséerna missade, som för övrigt ivrade för en strikt judisk tolkning av vilka som var inom eller utom Guds folk. De propsade på att löftena endast skulle gälla ”Abrahams säd”.

Daniel:- Jag förstår hur du resonerar och du är inte ensam om att tänka i dessa banor. Tänker man så blir det lätt att bortse från det unika med Israel och dess folks unika ställning. Då tar församlingen över löftena, eller som du säger kulminerar genom Jesus Kristus. På det sättet ”sopas” judarna och Israel bort, och de och löftena som Gud gett dem har infogats och uppfyllts i det nya förbundet och gudsriket som nu kommit genom Jesus.

Tomas:- Hur kan du påstå att det inte är så?

Daniel:- Låt oss titta på vad Paulus skriver i Romarbrevet. I kapitlen 9-11 behandlar han frågan om församlingen och Israel. Dessa kapitler är mycket viktiga för förståelsen av relationen mellan dem. Jag vill först citera vad som sägs i Rom. 11:29-30: ”I fråga om evangelium är de fiender för er skull, men i fråga om utkorelsen är de älskade för fädernas skull. Ty sina gåvor och sin kallelse kan Gud inte ångra.”

Tomas:- Det är ett välkänt bibelställe. Inte minst den sista meningen och versen.

Daniel:- Ja, det är något som ofta citeras av kristna som bär på en kallelse från Gud av något slag. Detta görs för att man vill framhålla att den givna kallelsen, den kan inte Gud ångra.

Tomas:- Det är väl inget fel i det?

Daniel:- På ett sätt är det väl inte det, men ett faktum är att också där har man ”stulit” ett löfte som faktiskt getts det judiska folket. Det ser man av versen innan. Där står det om utkorelsen som de har fått och att de är älskade för sina fäders skull. Det är bara ett exempel på hur vi som kristna kan ”stjäla” ett löfte som getts det judiska folket. Jag menar, drastiskt uttryckt, att

om vi påstår att löftena till Israel och dess folk förts över och fullbordats i församlingen, så "stjäl" vi av dem som de är givna till.

Tomas:- Jag lade märke till att du bara citerade senare delen av vers 28, alltså att de var älskade för fädernas skull, men inte den första delen där det står: "I fråga om evangelium är de fiender".

Daniel:- Visst, jag förnekar inte att så är fallet, men vi måste se båda utsagorna i denna vers. Det är så lätt av vi som kristna bara ser på deras fiendskap till evangelium och då kan man säga att vi ser med "evangeliska glasögon", men tar vi på oss "utkorelsens glasögon", ser vi att det står att de är älskade. Det leder till en viss förblindelse hos oss, något som vi ofta beskyller judarna för.

Tomas:- Men det är väl inte fel att säga att judarna är förblindade när det gäller att se evangeliet?

Daniel:- Nej, man kan säga, att de har drabbats av en förblindelse, eller som Paulus säger "förstockelse". När han skriver om det varnar han samtidigt för att vi som kristna inte skall ha för höga tankar om oss själv.

Tomas:- Jo, det bibelstället känner jag väl till, det är Rom. 11:25 som lyder så här: "Bröder, jag vill att ni skall känna till denna hemlighet, för att ni inte skall ha för höga tankar om er själva: förstockelse har kommit över en del av Israel och så skall det förbli, till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in."

Daniel:- Låt oss också se vad som står i de nästföljande två verserna som är kopplade till den du citerade: "Och det är så hela Israel skall bli frälst, som det står skrivet: Från Sion skall Frälsaren komma och skaffa bort all ogudaktighet från Jakob. Och detta skall vara mitt förbund med dem, när jag tar bort deras synder." Rom. 11:26-27. Här ser vi att förblindelsen för evangeliet kommer att upphöra och slutligen kommer hela Israel att bli frälst. Jag tycker det vittnar om att Gud fortfarande har en fantastisk underbar plan med sitt folk.

Tomas:- Som du vet, så har jag inte den åsikten, utan tror att det är en och samma plan sedan Jesu tid. Det är gudsriket som gäller och ingen särskild plan eller plats utanför denna för judarna.

Daniel:- Återigen, du är inte ensam om att se det så, men jag beklagar detta synsätt för det ger en förblindelse både för det som nu håller på att ske med såväl folket som landet. Det är något stort på gång!

Tomas:- Och vad skulle det vara?

Daniel:- Det är detta: "Och det är så hela Israel skall bli frälst." Rom. 11: 26. Det om något kan man väl kalla för stort!

Tomas:- Tror du verkligen det kommer att ske? När skulle det hända i så fall?

Daniel:- Jag kan bara hänvisa till det svar som bibelordet ger oss. Vi har redan citerat när det kommer att ske, så här heter det ju i Rom. 11:25: "Förstockelse har kommit över en del av Israel och så skall det förbli, till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in." Det är alltså när församlingens tid är slut och Jesus kommer och upprättar sitt rike vid denna tidsålders slut.

Tomas:- Du tror alltså att något så stort som att hela Israel då blir frälst?

Daniel:- Visst! Det kan se ut hur stort som helst, men står det så kommer det också att hända. Det är inte bara detta bibelord som jag lutar mig emot när det gäller denna händelse.

Tomas:- Nämn något mer då!

Daniel:- Då skall jag hänvisa till profeten Sakarja bok. Där ser man också att det talas om händelser i det yttersta tidskeendet. Så här lyder Sak. 12:10: "Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta nådens och bönsens Ande, så att de ser upp till mig som de har genomborrat. De skall sörja honom så som man sörjer ende sonen, och de skall gråta bittert över honom, så som man gråter över sin förstfödde." I denna vers kan man se att judarnas förblindelse för Jesus upphör och de sörjer den som de har genomborrat. Vi kan se

det som att detta syftar på korsfästelsen, när Jesus genomborrades av spikar. Det här är också en bekräftelse på att Gud har en särskild plan och kallelse för detta folk. Detta som du har så svårt att se!

Tomas:- Ja, jag har svårt för att se det så.

Daniel:- Dessa händelser kommer att vara vittnesbörd om Guds särskilda plan och kallelse för det judiska folket. Det är därför som det är så viktigt att redan nu se hur judarna har återvänt till sitt forna hemland. Det är ett stort tidstecken på att vi lever i den yttersta tiden!

Tomas:- Det kan vi ta upp som nästa ämne i våra samtal!

Samtal om Israel som tidstecken

Tomas:- Hur menar du att Israel skulle vara ett tecken på Jesu andra tillkommelse? Det som händer där har jag svårt att se som något tecken, mer än att det är ovanligt mycket strider och krig kring det landet. Det enda tecken jag kan se är krigets tecken, det talar Jesus om som ett tidstecken.

Daniel:- Det bekymrar mig om du inte inser att Israel är ett tidstecken och en uppfyllelse av de profetior som så tydligt säger att judarna skall återsamlas till sitt gamla land. I generationer har man kunnat läsa om detta i Bibeln. En del har trott på att detta skulle bli en verklighet, medan andra har tvivlat på att de någonsin skulle kunna få återvända till det landet. Idag är det inte svårt att se vem som fick rätt: De som tvivlade på dessa profetior eller de som trodde på dem. Det som kristna har sett i Bibeln och trott på, det ser en del inte ens nu, eller rättare sagt tror på, fastän det nu väl skett.

Tomas:- Du talar om återvändande till landet, jag menar att detta har skett redan långt tillbaka i tiden. Jag tänker på den babyloniska fångenskapen som judarna var i under 70 år på 500-talet före Kristus. Efter den tiden återvände de till landet.

Daniel:- Ja, det vet vi att judarna en gång fördes tillbaka till sitt land efter den babyloniska fångenskapen, men det är inte det som dessa profetior handlar om. När det gällde det återvändandet var det bara från ett väderstreck man församlades, men nu handlar det om att komma tillbaka från olika länder och väderstreck, det framgår av flera profetior där det exempelvis lyder så här: "...samla de fördrivna av Israel och de kringspridda av Juda från jordens fyra hörn." Jes. 11:12, "Frukta inte, ty jag är med dig. Jag skall låta dina barn komma från öster, och från väster skall jag samla dig. Jag skall säga till länderna i norr: "Ge hit!" och till södern: "Håll dem inte tillbaka! För hit mina söner fjärran ifrån och mina döttrar från jordens ände." Jes. 43:5-6. "Se, jag skall föra dem från landet i norr och samla dem från jordens yttersta hörn." Jer. 31:8. "Ty jag skall hämta er från folken och samla er från alla länder och föra er till ert land." Hes. 36:24.

Tomas:- Babylon var som bekant ett mycket vidsträckt rike som hade slukat många folk och länder under 500-talet före Kristus. Att det talas om olika väderstreck och "jordens ände" i profetiorna innebär inte att det handlar om flera olika återsamlanden, med tusentals år mellan sig. Att pressa hänvisningarna till väderstrecken på det sättet är att tillämpa en bokstavlig läsning som är främmande för profeterna i GT. Vi har att göra med en poetisk och färgstark litteratur, och den måste tolkas i sådant sammanhang.

Daniel:- Nej, det handlar inte om att pressa texterna när det står om fyra väderstreck eller jordens ände, det är att ta dem på allvar och att tro på dem. Att tala om poetisk litteratur är däremot ett sätt att bortförklara den profetiska relevansen, med tanke på vad som nu sker inför våra ögon.

Tomas:- Det märks att du vill tro på de där sakerna. Gärna för mig, men jag tycker att det är väl inte så svårt att upptäcka att den litterära genre som framför allt används av profeterna är poesi? Det här symboliska poetiska sättet att uttrycka sig är utmärkande för hur profeterna uttrycker sig.

Daniel:- På samma sätt märker jag att du vill tro på det du påstår. Du blandar ihop äpplen och päron. När en profetia inte alls framställs som poesi, skall man inte heller göra den till det.

Tomas:- Jag vidhåller ändå att profetiorna handlar om återsamlandet från den babyloniska fångenskapen. Tycker inte det finns något stöd för att det skulle vara något mer återsamlade och att det skulle syfta på vår tid.

Daniel:- Då vill jag visa på ett bibelord, lyssna till vad som sägs här: ”Jag skall plantera dem i deras eget land. De skall inte mer ryckas upp ur det land som jag har givit dem, säger HERREN, din Gud.” Amos 9:15.

Tomas:- Och vad vill du säga med det?

Daniel:- Jo, det är så att Amos levde på 700-talet före Kristus och den babyloniska fångenskapen ägde rum på 500-talet, två århundraden efter det att han framburit detta ord från Gud. Folket återvände efter fångenskap i Babylon till sitt land. Efter Jerusalems förstörelse år 70 efter Kristus, sker en ny förskingring av folket, bort från landet. Dessa löften om att de aldrig mer skulle ryckas upp från landet, kan alltså inte ha fått sin uppfyllelse genom att de återvänt tillbaka från fångenskapen i Babylon, eftersom de rycktes upp igen från landet.

Tomas:- Jag har aldrig tänkt på vad som sägs i denna bibelvers.

Daniel:- Nej, och du är nog inte den ende som inte gjort det. Det som jag citerade från profeten Amos är viktigt för att förstå att Bibelns ord om återsamlade för att aldrig mer ryckas upp, enligt Guds eget löfte, är det som sker nu och inte ett löfte som tidigare uppfyllts.

Tomas:- Ja, det är nog så att med den argumenteringen förstår jag din och andra kristnas övertygelse, om att det som nu sker med judarna, är en uppfyllelse av profetiorna.

Daniel:- Och den övertygelsen, om ett nytt återsamlade av judarna, har inte funnits bara i kristna sammanhang genom tiderna, utan också bland judarna själva.

Tomas:- Förklara vad du menar med detta!

Daniel:- Hos judarna kan man se i deras bön och förväntan på att återvända, hur det har kommit till uttryck allt sedan de förskingrades efter Jerusalems förstörelse år 70. När judarna tiderna igenom har firat påsk, var de än har befunnit sig, har de i slutet av påskmåltiden som en hälsning till varandra uttryckt detta så här: ”Nästa år i Jerusalem.” Efter alla de generationer som lagts i graven utan att ha fått se uppfyllelsen av denna hälsning, så lever vi i den generation som sett denna åstundan och bön uppfylld. Det är storartat att få leva just i vår generation! Nu ser vi Israel, det största av alla tidstecken gå i uppfyllelse!

Tomas:- På vilket sätt kan man säga att det är störst?

Daniel:- Jag tycker man kan säga att det är störst på flera sätt – Till att börja med ser man i Bibeln hur tydligt det sägs att judarna skall återvända till sitt land, som de blivit förskingrade ifrån. Sedan ser man hur många gånger denna profetiska förutsägelse förekommer. Man kan finna den i 14 av Gamla Testamentets böcker och det är omtalat på ett 60-tal ställen i dessa. Det råder alltså ingen tvekan om att detta är profetiskt förutsagt, och detta sker alltså i vår tid, sedan staten Israel upprättades 1948.

Tomas:- Du sa att det är störst på flera sätt...

Daniel:- Jag tycker att man kan tala om att det är störst på ett annat sätt också, därför att vi så ofta påminns om detta tidstecken. Trots att landet är så litet att man kan jämföra det med ungefär Smålands yta, så förekommer det mycket ofta i nyhetsrapporteringarna. Många länder som är betydligt större är inte alls så ofta uppmärksammade. Genom nyheter med anknytning till Israel, påminns vi ständigt om det land som är så starkt förknippat med Bibeln samt profetiorna om judarnas församlade tillbaka till sitt forna land.

Tomas:- Men många gånger handlar nyheterna om oroligheter och krig i samband med denna rapportering.

Daniel:- Ja, och det borde bli en tankeställare för de som läst sin Bibel, att också det är profetiska signaler.

Tomas:- Hur menar du då?

Daniel:- Det är också profetiskt förutsagt att Israel skall bli föremål för attacker och krig i den sista tiden. Vi ser att det är förutsagt av profeten Hesekiel i kapitlen 38 och 39. Profeten Sakarja talar om det i kapitel 12. Även i Psaltaren kan man läsa om fientligheten mot Israel. Jag vill citera Psalm 83:5: "De säger: 'Kom, vi utrotar dem, så att de inte mer är ett folk och så att ingen mer tänker på Israels namn!'" Tänk att det är profetiskt förutsagt att man kommer att uttrycka sig på detta sätt och ha som målsättning att utplåna Israels land och folk! Det är något oerhört att ha sådana planer och ge uttryck för dem!

Tomas:- Har det verkligen gjorts det?

Daniel:- Det har uttryckts flera gånger och på olika sätt att Israel skall utplånas, alltsedan dess tillblivelse. Jag kan ge dig några exempel och det handlar inte om några enskilda udda extremister, utan det är nationers ledare som uttryckt sig på detta sätt. På sin tid gav Egyptens president Nasser uttryck för detta, exempelvis den 18 november 1965: "Vårt mål är ett fullständigt återupprättande av rättigheterna för det palestinska folket, med andra ord strävar vi att utplåna staten Israel som vårt närmaste mål... Fulländning av det arabiska militära nationella målet: att utrota Israel." Sedan upprepar Nasser detta före sexdagarskriget i juni 1967. Så här sa han den 26 maj det året: "Vårt grundläggande mål är Israels utplåning." Samma tongångar hörs nu på nytt. Irans president Ahmadinejad har flera gånger de senaste åren sagt att Israel skall utplånas. Det är obegripligt att det finns människor som förbiser att Israel lever under ett hot av utplåning och istället gör Israel till syndabock! Israel är det enda land i världen som hotas av utplåning, det borde vara en självklar sak att stödja ett land dess kamp för överlevnad. För att uttrycka sig enkelt och klart: Det är djupt omoraliskt att ta parti för en angripare, istället för för de som vill överleva!

Tomas:- Du nämnde profetiska förutsägelser om krig mot Israel i den yttersta tiden, men du nämnde inte det så kallade Harmagedeonkriget. Det står omtalat i Uppenbarelseboken och det är så stort och omfattande att det är ett begrepp även långt utanför de kristna leden, att det kommer ett krig som kallas Harmagedeonkriget. Harmagedeon är kopplat till Israel efter som denna plats ligger där.

Daniel:- Det är alldeles riktigt påpekat. De krig som Israel redan genomgått är bara en påminnelse om vad som väntar och som alltså är förutsagt. Det borde få oss att inse att vi lever i den yttersta tiden där profetierna går i uppfyllelse, och att vi i vår generation också kan få se slutuppfyllelsen av vad Bibeln förutsagt.

Tomas:- Tänk att under alla dessa år har man inte funnit någon lösning på denna konflikt som finns här i Mellanöstern!

Daniel:- Nej, så är det. Det är en konflikt som verkligen engagerar världen över. Det är en konflikt med en oerhörd laddning, man kan också säga att det finns en andlig dimension här också.

Tomas:- Hur då menar du?

Daniel:- Om man ser på Jerusalem, kan man kalla det för konfliktens kärna. Denna stad betraktas som helig av inte mindre än tre trosrikningar. Det är så för judendomen, för kristendomen men även för islam.

Tomas:- Då är det inte att undra på att det finns intresse för vad som händer kring denna stad!

Daniel:- Nej, det kan man säga. Detta borde också gälla inte minst för judarna och de kristna, eftersom Bibeln ger ett särskilt budskap beträffande hur Gud ser på denna stad: "Åt hans son skall jag ge en stam, så att min tjänare David alltid har en lampa inför mitt ansikte i Jerusalem, den stad som jag har utvalt åt mig för att där fästa mitt namn." 1 Kung. 11:36. Gud har alltså utvalt Jerusalem på ett alldeles särskilt sätt utav alla jordens städer.

Tomas:- Ja, men den betraktas ju också som helig från islams synvinkel.

Daniel:- I så fall är det märkligt att Jerusalem inte finns omnämnt en enda gång i Koranen, medan det omnämns över 700 gånger i Bibeln. Dessutom omnämns staden också med flera andra namn i Bibeln, som till exempel Sion.

Tomas:- Nog är det så att man inte kan läsa Bibeln utan att gång efter annan stöter på denna stad.

Daniel:- Ja, denna stad står verkligen i centrum när det gäller Guds handlande och kommer även i framtiden att bli mycket uppmärksam. Detta kommer att ske även från rent profant och politisk håll, men inte minst kan man se det utifrån ett profetiskt perspektiv, för Jerusalem är omtalat i samband med den yttersta tidens händelser och Jesu återkomst. Du kan räkna med att vi kommer att få höra mycket om Jerusalem framöver!

Samtal om Jesu återkomst och vedermödan

Tomas:- När vi nu nämnt om Jesu återkomst behöver vi ta upp frågan om när Han kommer tillbaka. Jag tänker då på Jesu återkomst i förhållande till vedermödan.

Daniel:- Det finns olika uppfattningar om detta. Kommer Jesus före, efter eller rent av i mitten av vedermödan? När det gäller denna fråga har vi i engelskan följande uttryckssätt, man talar om pretribulation, midtribulation och posttribulation, för att beskriva om Jesus kommer före, mitt i eller efter vedermödan.

Tomas:- Det här är en knepig fråga som man måste samtala om med respekt för de olika uppfattningarna.

Daniel:- Visst är det så. Jag håller med dig och den som vill företräda någon av dessa tre olika uppfattningar brukar i regel kunna hänvisa till olika bibelställen för att styrka sin uppfattning.

Tomas:- Vad är din uppfattning i denna fråga?

Daniel:- Jag lutar åt att Jesus kommer före vedermödan, men vi kan ha en diskussion om detta.

Tomas:- Det låter bra, vi gör så. Personligen tycker jag att det är konstigt om Jesus skulle komma före vedermödan, det innebär i så fall att Han skulle komma två gånger, första gången för att hämta sitt folk till himlen och andra gången för att upprätta sitt synliga rike. Jag kan inte se några argument där bibelordet talar för att det skulle finnas två olika händelser.

Daniel:- Jo, det finns faktiskt flera argument för att urskilja detta. Kanske det är bättre att tala om två faser av Jesu återkomst, en osynlig och en synlig.

Tomas:- Vilka skriftställen stöder du dig på i så fall?

Daniel:- Om vi börjar med det som jag kallar den synliga återkomsten så kan vi läsa om den i Matt. 24:29-30: ”Strax efter de dagarnas nöd skall solen förmörkas och månen inte ge sitt sken. Stjärnorna skall falla från himlen, och himlens krafter skall skakas. Då skall Människosonens tecken synas på himlen, och jordens alla folk skall jämra sig, när de ser Människosonen komma på himlens moln med stor makt och härlighet.” Som du ser av denna text så står det att alla folk skall se när Jesus, eller Människosonen, som Jesus kallar sig här, kommer. Detta menar jag är den synliga återkomsten när Jesus kommer för att upprätta sitt rike efter den stora vedermödan.

Tomas:- Var hittar du i så fall stöd för att det skall finnas en återkomst som är osynlig?

Daniel:- Jo, för det första kan vi se vad Jesus säger strax före det citerade bibelstället, så här står det i Matt. 24:27: ”Ty liksom blixten går ut från öster och syns ända borta i väster, så skall Människosonens ankomst vara.” Detta talar alltså om något som går oerhört snabbt. Jag menar att detta sker vid ett uppräckande av alla levande Guds barn vid detta tillfälle.

Tomas:- Är det det enda bibelstället du har som argument för en osynlig återkomst?

Daniel:- Nej, man kan mycket väl se hur detta ligger i samklang med Paulus undervisning om vad som kommer att ske med alla som lever vid den tidpunkt detta inträffa. Jag vill hänvisa till vad Paulus skriver i 1 Kor. 15:51-52: ”Se, jag säger er en hemlighet: Vi skall inte alla insomna, men vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud.

Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå odödliga, och vi skall förvandlas.” Jag nämnde i vårt första samtal om hur grundtextens ord som här är översatt med ”ögonblick”, är det grekiska ordet ”atómó”. Det visar på att den osynliga återkomsten sker så snabbt att den inte kan uppfattas av ögat, alltså ses av människor.

Tomas:- Du menar alltså att dessa bibelställen är argumenten för att vi kan tala om två återkomster?

Daniel:- Ja, om man nu kan tala om återkomst i den betydelsen att Jesus hämtar hem sitt folk vid detta första osynliga kommande. Det är på ett sätt inget återkommande till jorden, för det handlar om att Hans folk rycks upp och möter Honom på skyarna. Men det är ett återkommande för de frälsta, som då möter sin Frälsare. Så kan man uttrycka det.

Tomas:- När du talar om uppräckandet så syftar du på 1 Tess.4:27, där det står: ”Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så skall vi alltid vara hos Herren.” Nu är det så att båda Tessalonikerbrevet tar upp Jesu återkomst, men jag vet att de som förespråkar att Jesus kommer efter vedermödan, finner argument främst i det andra brevet till Tessalonikerna.

Daniel:- Då får du lägga ut argumentet för det!

Tomas:- Om man utgår från att Antikrist skall uppträda under vedermödan, vilket är den vanligaste uppfattningen, så skall vi se på vad 2 Tess. 2:3-4 säger oss: ”Låt ingen bedra er på något sätt. Ty först måste avfallet komma och laglöshetens människa, fördärvets son, öppet träda fram, motståndaren som förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt, så att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud.” Slutsatsen blir alltså följande. Antikrist uppträder under vedermödan, och eftersom Paulus skriver att han öppet måste träda fram, så kan alltså inte Jesus komma före vedermödan.

Daniel:- Jag känner till detta resonemang, men jag menar att det är för snabbt att dra den slutsatsen. Det är väldigt viktig att vi observerar vad som egentligen står i de två verserna som föregår vad Paulus skriver i verserna 3 och 4. Verserna 1 och 2 lyder så här: ”När det gäller vår Herre Jesu Kristi ankomst och hur vi skall samlas hos honom, ber vi er, bröder, att inte så plötsligt tappa fattningen och bli skrämnda, vare sig av någon ande eller av något ord eller brev, som påstås komma från oss och som går ut på att Herrens dag har kommit.”

Tomas:- Vad i dessa verser menar du skulle ge en annan betydelse än den jag framhöll?

Daniel:- Jo, det står om två olika tillfällen. Paulus benämner dem Jesu Kristi ankomst, samt Herrens dag. När det gäller den första händelsen så är det något som troende ser fram emot, men här ser vi hur Paulus lugnar de troende i Tessalonika, så att de inte skall ”tappa fattningen och bli skrämnda”. Det är alltså inte i förhållande till Jesu kommande för sitt folk som de kan ha blivit skrämnda, utan för att Herrens dag skulle ha kommit. Det är av stor vikt att vi skiljer på Jesu Kristi dag och Herrens dag.

Tomas:- Vad skulle då Herrens dag stå för, eftersom de är rädda för den?

Daniel:- Det finns flera hänvisningar till Herrens dag i Bibeln, och det vi finner i samband med denna dag är att den handlar om dom, alltså ingen ljus händelse!

Tomas:- Ange några av dessa bibelställen?

Daniel:- En profet som talar ganska mycket om Herrens dag är Joel. Jag citerar från det andra kapitlet: ”Solen skall vändas i mörker och månen i blod, innan HERRENS dag kommer, den stora och fruktansvärda.” Joel 2:31. Från det tredje kapitlet kan citeras detta: ”Det är skaror på skaror i Domens dal, ty HERRENS dag är nära i Domens dal.” Joel 3:14. Även andra profeter talar om Herrens dag på samma sätt till exempel: ”Ve dem som längtar efter HERRENS dag! Varför längtar ni efter den? Herrens dag är mörker och inte ljus.” Amos 5:18. Vi kan alltså se att Herrens dag är en dag av mörker och dom, och alltså inget att se fram emot.

Tomas:- Och du gör då en koppling med det som Paulus skriver i sitt brev till de troende i Tessalonika?

Daniel:- Ja, det gör jag. Eftersom Herrens dag handlar om domsakter, det som vi brukar kalla "vedermödan", och vi kan läsa hur denna vedermöda och dess domar är beskrivna i Uppenbarelseboken. Det verkar som om de troende i Tessalonika fruktade för att denna Herrens dag med dom hade begynt. Paulus skriver och lugnar ner dem med att så inte är fallet.

Tomas:- Så du menar att det är utifrån denna synvinkel som Paulus talar om att Antikrist först måste ha trätt fram öppet?

Daniel:- Ja, och på så sätt lugnar han de troende i Tessalonika med att Herrens dag inte kan ha begynt, eftersom laglöshetens människa, Antikrist, inte trätt fram, för det måste han ha gjort om denna tid med dom hade begynt.

Tomas:- Du anser alltså att de troende inte finns kvar under Antikrists tid, den tiden av mörker och dom?

Daniel:- Jag tycker det finns flera skäl att tro att de troende inte är med, när de stora domarna går över denna värld.

Tomas:- Kan du ange några sådana skäl?

Daniel:- Guds domar kommer över en värld som vänt Jesus ryggen och får därför möta Hans motsats, Antikrist. Därför utgjuts Guds vrede över synden.

Tomas:- Det står i Uppenbarelsebokens kapitel 16 om Guds vredesskålar, som töms över världen. Är det dem du syftar på?

Daniel:- Ja, och varför skulle Guds vrede utgjutas över dem som vänt om till Honom och gjort upp med synden? Det är inte logiskt att så skulle ske. Det är för övrigt precis detta som Paulus hade klargjort för de troende i Tessalonika, när han skriver så här i sitt första brev till dem: "Ty Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vredesdomen utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus." 1 Tess 5:9.

Tomas:- Men kan inte det syfta på den yttersta domen, när det här talas om vredesdom?

Daniel:- När Paulus skriver om detta så är det i ett sammanhang där han behandlar Herrens tillkommelse och Herrens dag. Det tyder inte på att det handlar om den yttersta domen. För övrigt kan en annan vers citeras som ger ytterligare ljus över detta, 1 Tess.1:10: "och vänta på hans Son från himlen, honom som Gud har uppväckt från de döda, Jesus, som har frälst oss från den kommande vredesdomen." Här ser man att Paulus skriver om att vänta på Guds son, Jesus Kristus. Det är alltså på Honom de troende skall vänta och skåda efter, inte Antikrist. Det står dessutom att han har "frälst oss från den kommande vredesdomen".

Tomas:- Jag förstår ditt resonemang och försök till förklaring av dessa bibelställen. Kan du ge fler skäl till att du tror att de troende inte är kvar i vedermödan? Det är viktigt att vi inte bara ser till några versar i Tessalonikerbrevet.

Daniel:- Visst, om vi blickar in i Uppenbarelseboken, den bok som till stora delar handlar om denna period av vedermöda. Man kan se att kapitlen 6-19 omfattar denna period. Inte en enda gång finns församlingen omnämnd i dessa kapitel. Genom det tycker jag att man kan dra slutsatsen att församlingen tydligen inte är kvar på jorden.

Tomas:- Jo, men bara för att det inte står om församlingen behöver det inte betyda att den inte finns kvar på jorden. Det finns andra uttryck för Guds folk, vi har beteckningen "de heliga". Och det är just den beteckningen som vi kan finna under vedermödans tid, när den beskrivs i Uppenbarelseboken. Så här står det i Upp. 13:7: "Och åt vilddjuret gavs makt att strida mot de heliga och att besegra dem, och det fick makt över alla stammar och folk och folkslag."

Daniel:- Jag känner till detta bibelställe och ett par till i Uppenbarelseboken, som talar om de heliga. Det kan finnas en förklaring till dessa bibelversar, som alltså talar om "de heliga". Vi vet att det finns många som varit kristna men som av olika anledningar inte lever som kristna längre, kanske genom att man lever i olika synder, men som vet om att den kristna tron

egentligen är rätt. Det finns också många som lever som förvärldsligade ljumma kristna. Det är klart att om uppryckande har skett så vet dessa om vad som hänt, att de har blivit kvarlämnade. Det måste bli en väldig syndanöd och förtvivlan som gör att de till varje pris vill bli räddade och de vägrar att böja sig för Antikrist och blir förföljda enligt den vers som du citerade.

Tomas:- Du menar då att de blir martyrer, att de ger sitt liv hellre än att acceptera Antikrist, för de vet att konsekvensen av det är att de går evigt förlorade.

Daniel:- Ja, så kan man se det. Uppenbarelseboken talar om att de får ge sitt liv, vi ser det i Upp. 12:11: ”De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden.” Det man kan se av den versen är att det verkligen blir en vedermöda på alla de sätt!

Samtal om uppräckandet och uppståndelsen

Tomas:- Jag vill fortsätta vårt resonemang om det som vi berörde i vårt förra samtal. Det finns flera frågor kring detta som jag funderar på, till exempel Jesu återkomst i förhållande till vedermödan. Du nämnde då att Jesus kommer en första gång för att hämta sitt folk och sedan för att upprätta sitt rike. Varför det?

Daniel:- Man skulle kunna säga, för att uttrycka det enkelt: Han vill rädda sitt folk. Han vill inte att det skall gå under i vedermödan eller låta det drabbas av de fruktansvärda katastrofer som då kommer att gå över världen, detta som vi kan läsa om i Uppenbarelseboken.

Tomas:- Blir det verkligen så fruktansvärt?

Daniel:- Låt mig ta några exempel på vad Bibelns sista bok har att säga om detta. Vi tittar först på Upp. 6:8: "Och jag såg, och se: en gulblek häst. Och han som satt på den hette Döden, och helvetet följde efter honom. Och åt dem gavs makt över en fjärdedel av jorden, makt att döda med svärd och med svält och med pest och genom jordens vilda djur." Här står det alltså att en fjärdedel dödas. Men det är inte slut med detta, om vi läser Upp. 9:15 ser vi tydligare vad som kommer att hända: "Då släpptes de fyra änglarna lösa, de som för den timmen, den dagen, den månaden och det året stod rustade för att döda en tredjedel av människorna."

Tomas:- Om man lägger samman detta, först en fjärdedel av det ursprungliga antalet och sedan ytterligare en tredjedel av resten, så blir det hälften av det ursprungliga antalet av jordens befolkning. Halva jordens befolkning går alltså under vid dessa tillfällen!

Daniel:- Ja, utifrån detta perspektiv är det inte att undra på att Jesus sade: "Ty då skall det bli en så stor nöd att något liknande inte förekommit sedan världens begynnelse och aldrig mer skall förekomma." Matt. 24:21.

Tomas:- Med det perspektivet så är det kanske förståeligt att Jesus vill rädda sitt folk undan denna tid.

Daniel:- Ja, det är inte bara det. Antikrist börjar en förföljelse och låter döda alla som inte vill böja sig för honom. Han tvingar folk till en form av tillbedjan som vi kan läsa om i Upp. 13:15: "Och det fick makt att ge livsande åt vilddjurets bild, så att bilden till och med kunde tala och låta döda alla dem som inte tillbad vilddjurets bild." Låt oss också se vad som uttrycks i samma kapitel, vers 17: "så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket, vilddjurets namn eller dess namns tal." Det innebär att man med stor sannolikhet kommer att svälta ihjäl om man inte böjer sig under detta antikristliga system.

Tomas:- Ja, skulle man lägga samman allt detta, hur många som dör genom katastroferna, halva jordens befolkning, samt alla som inte böjer sig för Antikrist och hans system, kan det ju knappast bli några kristna som överlever denna tid av vedermöda.

Daniel:- Det är det jag vill framhålla, att om inte Jesus hämtar hem sitt folk och räddar dem undan denna fruktansvärda tid, tyder dessa bibelord på att i princip alla troende kommer att gå under och dö. Jag tror inte Gud tillåter att så kommer att ske. Jag tror inte heller att de som framhåller uppfattningen att de kristna skall vara med genom vedermödan har reflekterat över vad det kommer att få för konsekvenser.

Tomas:- Men konsekvenser verkar det alltså att bli för människor under vedermödans tid. Dessa inser att Antikrist är den ondes redskap och vägrar därför att böja sig för honom. Det finns också ett sammanhang i Uppenbarelseboken som tyder på att det kommer att vara människor som får ge sitt liv för det. Jag tänker på kapitel 20, versarna 4-6: "Och jag såg troner, och de som satt på dem fick rätt att döma. Och jag såg deras själar som hade halshuggits därför att de hade vittnat om Jesus och förkunnat Guds ord och inte hade tillbett vilddjuret och dess bild och inte tagit emot dess märke på pannan eller handen. De levde och regerade med Kristus i tusen år. Men de andra döda levde inte, förrän de tusen åren hade gått. Detta är den första uppståndelsen. Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden inte någon makt, utan de skall vara Guds och Kristi präster och regera med honom i tusen år."

Daniel:- Ja, här är det tydligt att det kommer att bli martyrer för tron under denna antikristliga tid.

Tomas:- Det finns dock något som jag funderar över och det är att i dessa versar som jag citerade står det: "Detta är den första uppståndelsen. Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen." Denna uppståndelse äger tydligen rum efter vedermödan, det framgår av sammanhanget i det 20:e kapitlet. Hur kan då detta förklaras om det är så att Jesus har hämtat hem de troende före vedermödan? Då har de ju inte del i den första uppståndelsen, för då blir det i så fall flera uppståndelsetillfällen och det kan det inte vara efter som det här talas om den första uppståndelsen?

Daniel:- Bra att du tar upp detta, jag tror att det är många som kanske funderat i dessa tankebanor. Det är viktigt att vi ser på detta från ett bredare perspektiv. Det andra uppståndelsetillfället är ett uppvaknande till dom och evig skilsmässa från Gud, det kallas för den "andra döden". Så här står det i Upp. 2:11: "Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna. Den som segrar skall inte skadas av den andra döden."

Tomas:- Vad vill du då säga med detta?

Daniel:- Jo, att dessa båda uppståndelsetillfällen handlar om två olika slag av uppståndelser, om uppståndelsen till evigt liv med Gud och en evig tillvaro utan Gud. Det handlar om vilken slags uppståndelse det är frågan om. Jag vill betona "slags", att när det talas om den första uppståndelsen och att ha del i den så kan det ses utifrån vilken slags uppståndelse det är och då stryks det under: "Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen."

Tomas:- Jag förstår hur du menar, men du får allt ge fler bibelställen för att övertyga mig.

Daniel:- Ja, då vänder vi oss först till Uppenbarelseboken igen. Vi har ju sett från det 20:e kapitlet, att de som hade blivit martyrer under den antikristliga tiden, fick liv. Skulle det bara vara en uppståndelse, skulle ingen dessförinnan uppstått och naturligtvis skulle det inte heller finnas några i himlen före detta tillfälle. När vi läser tidigare i Uppenbarelseboken, ser vi denna bild i kapitel 7: "Därefter såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder och med palmblad i händerna." Upp. 7:9. Det måste då rimligtvis ha varit en uppståndelse av de troende tidigare än den som äger rum efter vedermödan och som beskrivs i Upp. 20, annars hade det inte kunnat finnas en skara i himlen. Eller hur?

Tomas:- Nej, det resonemanget verkar väl logiskt. Du menar alltså att det är det som skett då Jesus hämtat hem sitt folk och eftersom den skaran tydligen finns beskriven vid tiden för vedermödan, skulle alltså uppryckandet skett före.

Daniel:- Ja, och det är alltså inte bara de som lever vid det tillfället, utan också de som avsomnat i tron under tidigare generationer. Detta kan man se av dessa bibelversar: "Vi säger er detta enligt ett ord från Herren: vi som lever och är kvar till Herrens ankomst skall alls inte komma före de insomnade. Ty när en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då skall Herren själv stiga ner från himlen. Och först skall de som dött i Kristus Jesus uppstå. Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att

möta Herren i rymden. Och så skall vi alltid vara hos Herren. Trösta därför varandra med dessa ord.” 1 Tess. 4:15-18.

Tomas:- Vårt samtal håller på att utvecklas till ett riktigt bibelstudium!

Daniel:- Kanske det. Det är viktigt att vi läser och låter bibelställen förklara andra bibelställen. Helheten ger oss då insikt i de svåra frågorna som rör den yttersta tiden.

Tomas:- Ja, de som vi nu talar om – uppräckandet och uppståndelsen – är inte helt lätta. Jag tänker fortfarande på den första uppståndelsen och att den skulle ske i olika faser. Att den skulle beskriva ett slags uppståndelse och inte vara en tidsbestämning.

Daniel:- Ja, vi kan faktiskt tala om ytterligare en tidpunkt för den första uppståndelse, det var när Jesus uppstod: ”Men nu har Kristus uppstått från de döda som förstlingen av de insomnade.” 1 Kor. 15:20. Här kan man alltså också tala om en del av den första uppståndelsen, den första fasen i den. När Jesus fullbordade försoningsverket för människor genom sin död på Golgata så hände detta: ”gravarna öppnades, och många heliga som hade insomnat fick liv i sina kroppar. De gick efter hans uppståndelse ut ur gravarna och kom in i den heliga staden och visade sig för många.” Matt. 27:52-53. Vi läser alltså här om en skara människor som också kan sägas blev delaktiga i denna första fas av den första uppståndelsen.

Tomas:- När vi nu ser hur Nya Testamentet talar om Kristus som ”förstlingen”, och de som uppstod vid det tillfället, tänker jag på att det i Gamla Testamentet talas om en förstlingsskörd: ”På den dag då förstlingsskördens bärgas, då ni vid er veckohögtid bär fram ett offer åt Herren av den nya grödan, skall ni hålla en helig sammankomst. Då skall inget arbete utföras.” 4 Mos. 28:26. Man kan liksom se en förebild här, tycker jag till denna ”förstlingsskörd” av människor vid Jesu död.

Daniel:- Ja visst! Och det finns ytterligare en djupdimension i förebilden med förstlingsskördens, och det är att den inträffade i samband med påskhögtiden. Vi kan läsa om vad man gjorde vid denna högtid: ”Herren talade till Mose. Han sade: Säg till Israels barn: När ni kommer in i det land som jag ger er och ni bärgar in dess skörd, skall ni ta den kärve som är det första av er skörd och bära den till prästen. Den kärven skall han vifta inför Herrens ansikte, för att ni skall räknas som välbehagliga. Dagen efter sabbaten skall prästen vifta den. Den dag ni viftar kärven skall ni offra ett felfritt, årsgammalt lamm som brännoffer åt Herren.” 3 Mos. 23:9-12.

Tomas:- Ja, det är inte så svårt att se förebilden i denna handling vid påskhögtiden på Gamla Testamentets tid. Den första kärven är Jesus, Guds son och den fördes fram inför Herrens ansikte, och på det sättet blev folket räknat som välbehagligt, precis som vi kan bli genom förstlingskärven Jesus, tack vare Hans försoningsdöd. Detta hände också vid den tidpunkt som judarna firade påskhögtiden.

Daniel:- Bra att du nämner detta! Då vill jag vidare visa på hur det finns fler förebilder på detta område för de andra faserna i den första uppståndelsen, som är en uppståndelse till liv. Det var nämligen två skördar till efter förstlingsskördens, nämligen huvudskörden och efterskördens.

Tomas:- Då får du tala mer om de andra skördetillfällena!

Daniel:- Det stora skördetillfället kan man se vid det tillfället som beskrivs i de verser som jag citerade från 1 Tess. 4:15-18. Det är alltså vid det tillfället när Jesus kommer för att hämta de som avsomnat i tron och som lever vid Hans tillkommelse, och som jag personligen tror sker innan den stora svåra tiden kommer att övergå jorden, vedermödan.

Tomas:- Sedan var det ett skördetillfälle till, det som kallas efterskördens.

Daniel:- Ja, det var en avbärgning av det som blivit kvar på åkern efter huvudskörden. Det var naturligtvis en betydligt mindre skörd än huvudskörden. I denna efterskörd tycker jag man i så fall kan se det som en förebild på de som blev kvar på jorden efter den stora huvudskörden. De som sedan vaknar upp och ger sitt liv för tron. Det kanske kan vara många avfallingar som

är med i den skaran och som känner till vad som står i Bibeln och inser att de blivit kvarlämnade när den stora skaran bärgades för himlen.

Tomas:- Du ser alltså detta med skördetillfällena i Gamla Testamentet såsom stöd för dessa tre skördar som avbärgas för himlen och att den stora skördeavbärgningen tycks äga rum före vedermödan?

Daniel:- Ja, och inte bara genom detta skulle man kunna få stöd för det. Jag har en bild från Nya Testamentet som också skulle kunna peka i den riktningen.

Tomas:- Låt höra!

Daniel:- Om man betraktar hur det gick till på den tiden då Jesus levde, kan man finna intressanta detaljer som kanske kan öka förståelsen när för även det som kallas föreningen mellan Jesus och de som tillhör Honom.

Tomas:- Du tänker alltså på att detta framställs som en förening mellan brud och brudgum i Nya Testamentet, antar jag. Vi har bibelställen som just talar detta språk. Ett är Upp. 19:7: ”Låt oss vara glada och jubla och ge honom äran. Ty Lammets bröllop har kommit, och hans brud har gjort sig redo.” Lammets är en bild på Jesus och bruden är de som genom tron på Honom gjort sig redo för mötet med sin brudgum.

Daniel:- Men före bröllopet så ägde trolovningen rum. Det gick till så att brudgummen begav sig till brudens hem och då betalades ett pris och ett kontrakt upprättades inför det kommande äktenskapet.

Tomas:- Här skulle jag vilja lägga ut texten! Då kan man här se hur Guds son, brudgummen, kommit till den blivande brudens hem, denna jord och betalat priset genom sin död och försoning. Här på jorden sker alltså trolovning, då människor förs till Kristus. Paulus talar för övrigt om detta hur han fått vara med att vinna människor för Kristus i Korint och använder då ordet trolovning: ”Jag har trolovat er med en enda man, för att föra fram en ren jungfru inför Kristus.” 2 Kor. 11:2.

Daniel:- Ja, det finns mycket som beskrivs i bilder från det judiska bröllopet. Men vad jag särskilt tänker på är själva bröllopet som äger rum när brudgummen, Jesus, kommer för att hämta sin brud.

Tomas:- Ja, och då är den stora frågan när sker detta? Du sa att du med hjälp av denna bild tyckte det pekade i riktning mot att Jesus skulle komma före vedermödan. Det får du förklara!

Daniel:- Visst, det är det jag vill komma fram till genom denna bild från de judiska bröllopen på Jesu tid. Det var nämligen så att när bröllopet ägde rum, pågick det i sju dagar och under denna tid var bruden och brudgummen i brudkammaren och måltiderna åt de där. Efter dessa sju dagar kom de ut och visade sig för alla. Den vanliga uppfattningen är att man tror att vedermödans tid varar i sju år. Då skulle dessa sju dagar förebilda den tid då bröllopet äger rum i den himmelska brölloppsalen och efter detta uppenbarade sig bruden och brudgummen i synlig gestalt efter vedermödan. Jag menar alltså att det himmelska bröllopet skulle ske under vedermödan. Jag har svårt att förstå de som menar att Jesus inte kommer förrän efter vedermödan. När skall då bröllopet och bröllopsmåltiden hållas?

Tomas:- Ja, jag vet inte, som jag sagt tidigare, jag har inte slagit fast något i denna fråga och har ingen bestämd uppfattning.

Daniel:- Nej, jag tror att det är viktigt att vi inte låser oss fast i denna stora fråga, men här har jag redovisat några argument för att det kan peka i den riktning, som jag här framhållit.

Tomas:- Har du fler argument?

Daniel:- Ja, jag tycker också att det finns mer som talar för detta händelseförlopp, som jag här pekat på. Jag tänker också på vad Jesus säger i sin undervisning när det gäller hans återkomst. Så här säger Jesus om detta: ”Som det var på Noas tid, så skall det vara under Människosönens dagar. Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom och gjorde slut på dem alla. På samma sätt var det på Lots tid: de åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men på den dag då Lot gick ut

från Sodom lät Gud eld och svavel regna från himlen och gjorde slut på dem alla. På samma sätt skall det vara den dag då Människosonen uppenbarar sig.” Luk. 17:26-30.

Tomas:- Och vad vill du säga med det?

Daniel:- Jo, av denna beskrivning ser vi att när Jesus kommer, så pågår tydligen det vardagliga livet som det alltid har gjort: Man gifter sig, köper och säljer, bygger och plantera, det är vad Jesus säger. Men under vedermödan är det inget normalt vardagligt liv, den bild som ges är att det är kaos, död och förintelse. Eller som vi tidigare konstaterat att Jesus säger om den tiden: ”Ty då skall det bli en så stor nöd att något liknande inte förekommit sedan världens begynnelse och aldrig mer skall förekomma.” Matt. 24:21.

Tomas:- Jag tänker på en annan sak som man också kan utläsa av vad Jesus säger genom att jämföra med Noas och Lots tid. Det är att när domen kom över folket vid dessa två tillfällen, så försattes Noa och Lot i säkerhet.

Daniel:- Visst, det tycker jag också talar för att på samma sätt vill Gud rädda de rättfärdiga innan domskatastroferna går över världen.

Tomas:- Men de som företräder uppfattningen att Jesus kommer efter vedermödan, menar att det lätt blir att man slappnar av och tror att Herren skall rädda oss undan allt svårt men att det kan var en farlig trygghet, att inget kan drabba oss. Ingen beredskap finns för det om det skulle bli så.

Daniel:- Jag förstår det resonemanget. Det är redan en stor förföljelse mot många kristna i världen för närvarande och vi ser hur det hårdnar på olika sätt, det är som att en antikristlig ande sprider sig. Jag menar att så länge vi är kvar här på jorden, så kommer det troligtvis inte att bli lättare. Därför får vi inte slappna av och tro att vi inte ska kunna drabbas av svårigheter.

Tomas:- Då kanske den bästa beredskapen är att både förbereda sig på att det kan bli svåra tider, men också på att Jesus kan komma.

Daniel:- Ja, det är ett bra förhållningsätt, men också att man absolut inte utesluter att Jesus kan komma när som helst.

Tomas:- Menar du att de som tror att Jesus kommer efter vedermödan gör det?

Daniel:- Ja, det blir kontentan av en sådan inställning och förkunnelse, och det är allvarligt. På ett sätt kan man säga att det är precis den inställningen som Jesus faktiskt varnar för: ”Min herre kommer inte så snart.” Luk. 12:45. Aldrig vill jag ha en sådan attityd eller framhålla en sådan tanke!

Tomas:- Jag förstår hur du resonerar, men jag är fortfarande osäker beträffande när det gäller tidpunkten för när Jesus kommer i förhållande till vedermödan. Kanske det är precis så, att vi inte med säkerhet skall veta detta, för att vi alltid skall hålla oss vakna och beredda.

Daniel:- Vi kan avsluta samtalet om detta med att konstatera att det viktigaste är att vi är redo när Han än kommer!

Samtal om andeutgjutelse i den yttersta tiden

Tomas:- Nu har vi talat rätt mycket om det som är mörkt och om svårigheter i den sista tiden. Finns det då inget ljus budskap för den tiden?

Daniel:- Jo, det finns det! Lyssna till dessa bibelversar från Apg. 2:17 och 18: ”Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud: Jag skall utgjuta av min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era unga män skall se syner, och era gamla män skall ha drömmar. Ja, över mina tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta av min Ande, och de skall profetera.” Det talas alltså om

att Gud skall utgjuta av sin ande i de sista dagarna. Inget kan väl vara ett bättre budskap!

Tomas:- Ja, men det är ju Petrus som återoppar detta löfte på pingstdagen, när Anden utgöts första gången.

Daniel:- Visst är det så. Men det var bara en begynnelse och en försmak om vad som skall ske i de sista dagarna, som det står i inledningen av detta löfte. Den andeutgjutelse som skedde på Petrus tid, är rätt begränsad jämförd med den som vi kan konstatera i vår tid.

Tomas:- Hur kan du vara så säker på det?

Daniel:- Låt oss se vad det står i de följande versarna, Apg. 2:19-21: ”Jag skall låta under synas uppe på himlen och tecken nere på jorden, blod, eld och rök. Solen skall vändas i mörker och månen i blod, innan Herrens dag kommer, den stora och härliga. Det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.” Vi ser här att det står om olika fenomen som skall ske inför Herrens dag och som är kopplade till den yttersta tiden.

Tomas:- Kan du då i så fall ge exempel på hur detta skulle uppfyllas i vår tid?

Daniel:- Ja, om vi blickar tillbaka och ser på vad som skett de senaste hundra åren ser vi att i början på 1900-talet bröt den världsvida pingströrelsen fram världen över. Människor uppfylldes av den Helige Ande, talade i tungomål och fick andliga nådegåvor.

Tomas:- Men det måste väl ha skett tidigare också?

Daniel:- Ja, men ser vi till den efterapostoliska tiden, så var det en lång period fram till förra århundradets början, där dessa manifestationer förekom mycket sällan.

Tomas:- Men nu är det allmänt utbrett inte bara världen över, utan också i sådana kyrkor där man tidigare inte alls var öppen för den Helige Andes uttryckssätt, eller ens trodde på att detta var något för vår tid, utan endast för den första tidens kristna.

Daniel:- Ja, men här har det skett en radikal omsvängning under de senaste årtiondena från förra århundradet fram till vår tid. Jag tänker på den karismatiska väckelsen som brutit fram under denna tid och som egentligen överraskat många.

Tomas:- Du tänker på att även de så kallade traditionella kyrkorna, anglikanska, lutherska, reformerta och den romersk katolska kyrkan har blivit berörda?

Daniel:- Ja, det gör jag. Detta är överraskande för de flesta, tror jag. Ser vi dock till det profetiska löftet om en andeutgjutelse ”över allt kött”, som skall ske i de sista dagarna, förstår vi att det måste vara en beskrivning på en andeutgjutelse av en mycket stor omfattning.

Tomas:- Finns det några siffror på hur omfattande detta är?

Daniel:- Ja, det finns det. Det handlar om över 500 miljoner, alltså mer än en halv miljard människor som är karismatiska kristna. Av dessa tillhör cirka 100 miljoner pingstförsamlingar, det finns nu omkring en miljon sådana församlingar i världen. Det kan också sägas att tillsammans med de andra församlingarna som lever i den Helige Andes flöde och gåvor, är det den snabbast växande delen av kristenheten i världen.

Tomas:- Detta är alltså bara den pingstbetonade och karismatiska delen av kristenheten som vi talar om. Det finns uppgifter om den totala kristenheten också.

Daniel:- Har du dessa, så får du dela med dig av dem?

Tomas:- Jag har uppgifter som rörelsen Global Evangelization har presenterat. Bland dessa uppgifter finner man att det skulle handla om att varje dag fattar cirka 174 000 människor beslutit att ta emot Jesus som sin personlige frälsare och att det varje vecka startas cirka 3500 nya församlingar.

Daniel:- Det är verkligen uppmuntrande siffror! Har du fler uppgifter som Global Evangelization publicerat?

Tomas:- Ja, det finns fler glädjande uppgifter. Det handlar om vad som hänt i olika länder på den senaste tiden. I länder som Korea, Chile och Indonesien har över 10 procent av befolkningen vänt sig till kristendomen på ett decennium. Detta har alltså skett under bara en tioårsperiod!

Daniel:- Nu händer det tydligen mycket och det snabbt!

Tomas:- Jag kan också redovisa uppgifterna när det gäller det forna Sovjetunionen, där kristna under det kommunistiska väldet var svårt utsatta för förföljelse. Där finns det nu över 100 miljoner kristna. Det är mer än fem gånger så många medlemmar som kommunistpartiet hade när det var på höjden av sin storhet!

Daniel:- Många ideologier har vacklat och vacklar men gudsriket går fram med kraft!

Tomas:- Ja, det verkar som att det nu sker en missionsinsats som aldrig förr. Enbart under varje dag så nås 325 000 nya människor av det kristna budskapet. Detta är också uppgifter som Global Evangelization redovisar.

Daniel:- Jag tycker man kan se en koppling mellan den Helige Andes utgjutelse över världen och den omfattande mission som pågår, och med så många människor som kommer till en personlig tro på Jesus Kristus.

Tomas:- Det är i överensstämmelse med Jesu ord i Apostlagärningarna 1:8: ”Men när den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen.”

Daniel:- Ja, även på detta sätt är vår tid unik. Aldrig tidigare i historien har det varit en sådan utgjutelse av den Helige Ande över Guds folk och aldrig tidigare har så många människor blivit frälsta. Man kan även se detta som ett tidstecken och en uppfyllelse av profetian om Andens utgjutande i de sista dagarna. Det verkar som att nu avbärgas den sista stora skörden av människor för himlen.

Tomas:- Då har vi i alla fall ett stort och ljus tidstecken, bland alla andra av de som är av mer negativ art.

Daniel:- Jo, visst är det så, men det finns något annat som kastar en skugga över detta.

Tomas:- Vad tänker du på?

Daniel:- Det är inte bara en stor skörd för himlen som avbärgas. Guds fiende verkar samtidigt operera som aldrig förr. Det är också profetiskt uppenbart att det skall bli så. Jag tänker på vad som sägs om djävulen i Uppenbarelseboken 12:12: ”ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort”. Han verkar alltså veta om när slutet närmar sig, och därför är han vred och vill hindra så många som möjligt att komma till gudsgemenskap.

Tomas:- Hur yttrar det sig, menar du?

Daniel:- På så sätt att han vill förleda och vilseföra människor med ett annat budskap än det frälsande evangeliet. Han kommer med ett budskap som skulle kunna betecknas som ”andligt”, men det är falskt och förleder människor bort från det äkta, även om det kan verka snarlikt på en del punkter.

Tomas:- På tal om att vilseföra människor, tänker jag på New Age-rörelsen, som på de senaste årtiondena har omfattats av miljontals och åter miljontals människor.

Daniel:- Ja, här kan man tala om massförförelse av aldrig tidigare slag i historien, ja, även tala om en andeutgjutelse ifrån avgrunden. Det som människor för bara ett par årtionden tidigare

skulle betecknat som trams och vidskepelse, det slukar många med hull och hår utan att göra någon närmare granskning och intellektuell bedömning av.

Tomas:- Visst, idag är det horoskop, tarotkort och andra spådomar som människor sätter tillit till. För att inte tala om att många tror på reinkarnation, alltså att människan återföds.

Daniel:- Jag läste en undersökning, den var från 2008, om hur svenskarna såg på reinkarnationen. Det visade sig att hela 32,8 procent uppgav att man helt eller delvis trodde på detta. Var tredje svensk omfattar reinkarnationstanken!

Tomas:- Denna tro har ökat kollostalt mycket. Hade man för 50 år sedan sagt att man trodde på att man skulle återfödas i en annan människa eller i ett djur, då hade man om inte blivit idiotförklarad, så i alla fall utskrattad av många.

Daniel:- Tänk att människors attityd och tro kan förändras på så kort tid! Reinkarnationstanken kommer från hinduismen och nu har den inplanterats här i västerlandet.

Tomas:- Överhuvudtaget har mycket av det som finns under New Age-beteckningen kommit från österländskt tänkande och religioner.

Daniel:- Detta har skett samtidigt som många i vårt land har vänt kristendomen ryggen, och så öppnar man alltså för andra religioners tro och tänkande.

Tomas:- Det är väl bara ett bevis för att människan är en andlig varelse och har andliga behov. Detta är djupt nedlagt i människans inre. Människan har svårt för att leva i ett andligt vacuum.

Daniel:- Det är ett uttryck för att hon anar att det finns något högre än detta liv på jorden.

Tomas:- Man kan se det som om att detta finns nedlagt av Gud i människans inre, eftersom hon är skapad av Honom, så det är egentligen naturligt att det djupast innefinns en sådan aning och förnimmelse.

Daniel:- Bibeln bekräftar att det faktiskt är Gud som har lagt ner detta. Jag tänker på vad som sägs i Predikaren 3:11: "Också evigheten har han lagt i människornas hjärtan."

Tomas:- Men dessvärre är det inte bara människor i allmänhet som förledas andligt sett i vår tid. När Jesus talar om den yttersta tiden, säger han så här: "Falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra tecken och under för att om möjligt leda de utvalda vilse." Mark. 13:22. Vi kan alltså se av Hans ord att djävulen också försöker att "om möjligt leda de utvalda vilse".

Daniel:- Även Guds folk står tydligen i fara att bli vilselett i den yttersta tiden.

Tomas:- Ja, det finns flera bibelord som pekar på detta. Även Paulus ger följande varning om vad som skall hända i den yttersta tiden: "Låt ingen bedra er på något sätt. Ty först måste avfallet komma och laglöshetens människa, fördärvets son, öppet träda fram." 2 Tess. 2:3.

Daniel:- Här ser man att det talas om avfall och det kan alltså inte gälla människor i allmänhet. Det måste följaktligen handla om de som haft en tro, som de fallit bort ifrån.

Tomas:- Man kan undra över hur det är möjligt, att också de troende står i fara att bedras?

Daniel:- Jesus talade om falska profeter, alltså inte äkta, fast de ger sig ut för att vara Guds redskap och profeter. Detta är så bedrägligt. De kan tala om Gud och Jesus men ändå ha ett avvikande budskap tillsammans med detta.

Tomas:- Här gäller det att vara andligt vaken och pröva andarna!

Daniel:- Redan Johannes varnade för detta på sin tid: "Mina älskade, tro inte alla andar utan pröva andarna om de kommer från Gud. Ty många falska profeter har gått ut i världen." 1 Joh. 4:1.

Tomas:- Dessa falska profeter, som redan fanns i den första tiden, kommer att kulminera med den store falske profeten i den yttersta tiden, den som kommer att samarbeta med Antikrist.

Daniel:- Ja, så är profetiskt avslöjat i Uppenbarelseboken. Så här heter det: "Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden. Det hade två horn som ett lamm men talade som en drake." Upp. 13:11.

Tomas:- Här ser vi falskheten, likheten med ett lamm, men det står att han talade som en drake.

Daniel:- Ja, det avslöjar vems ärende han går och vems språkrör han är. Draken står alltså för djävulen, det avslöjas i det föregående kapitlet i Uppenbarelseboken: ”Och den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom.” Upp. 12:9.

Tomas:- När det står att den falske profeten talar som en drake, förstår vi att det gäller att se upp för vilket budskap det är. Det är så att vi alltid måste pröva budskapen som förs fram, i vad mån de stämmer med gudsordet. Det handlar inte bara om den framtida falske profetens budskap, det gäller för alla tider.

Daniel:- För att den enskilde skall kunna göra det, måste han ha kunskap om vad Bibeln lär. Det är bekymmersamt att människor i vår tid tydligen läser Bibeln mindre ofta än tidigare. Det medför att man lättare blir ett offer för falska läror. Många lyssnar hellre till talade budskap än att själva läsa gudsordet. Det vittnar om ytlighet.

Tomas:- Ytligheten yttrar sig på många sätt. Många dras till samlingar där både uppträdande och budskap upplevs som ”häftiga”.

Daniel:- Inte bara det. Det finns också en tendens som blir allt vanligare och det är att många söker manifestationer. Bara detta sker tror man att det är rätt, men gör det utan att fråga sig vilken källa dessa manifestationer har.

Tomas:- Det verkar finnas en läggning hos människan som yttrar sig i en längtan att få se manifestationer, under och tecken.

Daniel:- Precis så är det nog. När den falske profeten kommer att framträda, kommer han att utnyttja detta. Det ser vi för övrigt av den här bibelversen: ”Genom de tecken det har fått makt att göra inför vilddjuret vilseleder det dem som bor på jorden. Det befäller jordens invånare att göra en bild åt vilddjuret, som har ett sår av ett svärd men levde.” Upp. 13:14.

Tomas:- Här ser vi att det var just på grund av tecknen, som människorna blev vilseförda.

Daniel:- Man kan säga att redan nu så vilseförs människor genom att tecken och manifestationer sker. Det finns mycket sådant inom de falska lärorerna och New Age-rörelsen, men det kan locka även kristna som tror att bara för att det sker övernaturliga manifestationer, tror de att det är Gud som står bakom dessa. Här behövs vaksamhet!

Samtal om yttersta tiden

Daniel:- Jag tycker det är fascinerande att leva i den yttersta tiden!

Tomas:- Är du säker på att vi gör det?

Daniel:- Jag tycker att mycket talar för det.

Tomas:- Vad då?

Daniel:- Jo, att profetiorna uppfylls inför våra ögon. De tidstecken som både Jesus påpekar när Han talar om sin tillkommelse, samt andra profetiska förutsägelser, som finns på olika ställen i Bibeln, talar för det.

Tomas:- Ge några exempel!

Daniel:- Vi har tidigare blott talat om Israel som tidstecken, det är bara ett sådant. Egentligen skulle vi inte behöva fler tidstecken än Israel för att inse att vår generation är unik och att vi lever i den yttersta tiden. Om man ser på att återsamlade av judarna sker i vår tid, efter en nästan 2000-årig förskingring, så får vi perspektiv på att vår tid verkligen är unik.

Tomas:- Men vi har vidare alla de andra tecknen som Jesus själv ger på sin återkomst i sitt tal om den yttersta tiden...

Daniel:- Ja visst. Skulle vi gå in på dem skulle vårt samtal breda ut sig mycket. Jag vill bara säga att vi har statistik, där man kan jämföra gången tid med vår egen. Jämför man exempelvis 1900-talet med tiden fram till vår tid på 2000-talet med tiden dessförinnan, ser man hur kurvorna stiger brant i höjden på de områden som omnämns som tidstecken. Frekvens och styrka överträffar allt som skett tidigare.

Tomas:- Det är viktigt med perspektiv, annars tror vi att som det är i vår tid, så har det alltid varit.

Daniel:- Där sa du en viktig sak. Vi är många gånger alldeles för ytliga betraktare av vår samtid och bortser från ett större perspektiv, och framför allt är det profetiska perspektivet så viktigt. Nu kan man se att profetiorna verkar sammanstråla mot vår tid.

Tomas:- Vi har ju tidigare talat om att, av de tidstecken som Jesus räknar upp, så är de flesta av negativ art.

Daniel:- Det är en riktig reflektion. Men vi konstaterade också att det talas om den Helige Andes utgjutelse i den sista tiden och vi ser att evangelium nu predikas över hela världen. Det sker nu inte minst med vår tids media som hjälpmedel. Med radio och TV-sändningar, även via satellit, når evangelium över alla gränser, även stängda sådana.

Tomas:- Men ser man på de negativa tidstecknen, skulle man kunna säga att Jesus nästan bara målar ut en dyster och negativa bild inför sin tillkommelse.

Daniel:- Jag har också funderat lite kring detta faktum och gjort en reflektion. Kanske det här finns en förklaring till att vi hör så lite förkunnelse om tidstecknen. Det har tyvärr blivit så att man inte längre vill ha allvarliga budskap i predikningarna och därför faller det budskapet bort, som Jesus har om den yttersta tiden.

Tomas:- Allt Guds ord skall väl predikas?

Daniel:- Jag tycker det är en självklarhet! Det är att ta ett stort ansvar att inte göra det. Sedan är det också så att den profetiska vägledningen för den yttersta tiden, som vi så väl behöver, då går förlorad.

Tomas:- Blundar man för de tidstecken som är allvarliga, kan man väl benämna det som att "stoppa huvudet i sanden"?

Daniel:- Ja, men även om man gör det, så förändras inte faktum. Vår värld är i en unikt allvarlig situation och detta påminns man om hela tiden, även om det är tyst om detta i predikostolarna.

Tomas:- Ja, det finns dock många forskare och vetenskapsmän som slår larm genom sina rapporter nu.

Daniel:- Man kan säga att de har blivit vår tids domedagsprofeter. De uttrycker sig väldigt pessimistiskt om framtiden.

Tomas:- Jag läste en intervju som BBC News gjort med professorn och forskaren James Lovelock, som är en respekterad forskare. I den intervjun sa han: ”Det är för sent att försöka rädda planeten.” Han sa vidare: ”Alla försök att rädda jorden är en massa nonsens – man kan bara inte göra det.”

Daniel:- Han är bara en i raden av alla dem som nu slår larm om det allvarliga tillståndet som vår jord befinner sig i. En annan aktad intellektuell person är Stephan Hawking. Han uttryckte sig i en intervju, som gav eko i media, på följande sätt: ”Jag ser farorna för mänskligheten, vår enda chans är att sluta stirra på jorden och att sprida oss ut i rymden.”

Tomas:- Han anser alltså att några människor måste ut i rymden för att fortplanta människosläktet där, så att det överlever?

Daniel:- Tydligt. Jag tycker det säger en hel del om hur desperat man kan se på tillståndet i världen, när man uttrycker sig på detta sätt.

Tomas:- Jag tänker på att Jesus också har talat om hur förtvylade och rådlösa människor kommer att vara i den yttersta tiden. Han säger så här: ”Tecken skall visa sig i solen, i månen och i stjärnorna, och på jorden skall folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och bränningarnas dån.” Luk. 21:25.

Daniel:- Men det är här vi kan komma in med ett kristet budskap, ett profetiskt sådant som ger hopp även i den dystra situation som världen håller på att föras in i. Gud har förutsett tillståndet och visar oss detta i sitt ord, men Han har också en räddningsplan.

Tomas:- Och det är att Jesus skall komma tillbaka...

Daniel:- Precis, och det är en undervisning som man nu kan höra förkunnas världen över. Detta har i sin tur lett till insikten att vi faktiskt lever långt framme i det profetiska skeendet, ja så nära Jesu återkomst, att vi kan förvänta den när som helst.

Tomas:- Du sa i inledningen av vårt samtal om detta, att du trodde att vi lever i den yttersta tiden.

Daniel:- Jag är bara en i mängden av kristna som lever i den tron. Det finns faktiskt undersökningar som visar på detta.

Tomas:- Jag har inte hört om några sådana.

Daniel:- Jo, jag skall ta en undersökning som exempel. Den är gjord av Pew Forum on Religion & Public Life och den omfattade Afrikas kristna. Undersökningen gav besked om att hela 61 procent av alla kristna i Afrika tror att Jesus kommer tillbaka under deras livstid. En majoritet av kristna i Afrika tror alltså detta! Med tanke på att det finns 470 miljoner kristna i Afrika, innebär det att cirka 290 miljoner kristna lever sitt liv i väntan på Jesu återkomst redan i vår generation!

Tomas:- Skulle man översätta dessa siffror, 290 miljoner människor, till svenska förhållanden, så innebär det att det är en skara vars antal är cirka 30 gånger så stor som antalet av alla Sveriges medborgare.

Daniel:- Ja, det är en enormt stor skara, och detta är alltså bara de som tror att Jesus kommer tillbaka i vår generation, sedan är det alla andra kristna i Afrika. En femtedel av världens kristna lever i Afrika, så de utgör en stor del av kristenheten i världen. Utöver dessa finns det stora skaror av kristna världen över, som också har en levande tro på att Jesus kommer tillbaka i vår generation.

Tomas:- Du sa att det finns undersökningar som visar på att den tron är utbredd, det innebär alltså att det finns fler än den som du hänvisade till?

Daniel:- Ja, det gör det. Jag kan också nämna en annan undersökning som samma institut gjort. Den gjordes i samband med Lausannerörelsens stora konferens i Kapstaden 2010. Den

visade att 44 procent av de kristna, som kom från olika länder världen över, trodde att Jesus troligtvis kommer tillbaka under deras livstid.

Tomas:- Det tyder alltså på, enligt deras tro, att det inte skulle dröja så länge till. Har du några uppgifter om hur det ser ut i Sverige på detta område?

Daniel:- Nej, det har jag inte. Jag är rädd för att om det skulle finnas uppgifter om det, skulle dessa visa på en lägre siffra.

Tomas:- Varför tror du det?

Daniel:- Helt enkelt därför att det predikas så lite om denna stora sanning med alla de tecken som Bibeln framhåller och som pekar på att Jesus snart kommer tillbaka. Här finns inte heller denna insikt, som vi alltså kan konstatera att många kristna världen över bär på.

Tomas:- Man brukar säga att "tron kommer av predikan". Det kanske man också kan applicera på budskapet om Jesu återkomst?

Daniel:- Absolut! Predikar vi detta budskap så växer både insikten och tron. Detta kan sägas inte bara om de redan troende. Det finns flera exempel på hur människor på senare år kommit till tro och tagit ett avgörande frälsningssteg, tack vare att de hört budskapet om Jesu andra tillkommelse och de tecken som föregår denna. Många ser vad som håller på att ske i världen och känner även oro inför framtiden. Om dessa får del av vad Bibeln har att säga om det som sker, jämte det kristna hoppet, så kan det leda till ett andligt uppvaknande och omvändelse.

Tomas:- Människor har alltså blivit väckta av den förkunnelsen?

Daniel:- Ja, man kan säga att det ligger väckelse i detta budskap. Många talar om väckelse och väntar på den. Här av vi ett medel som jag är övertygad om är kopplat till detta. Kanske vi rent av inte får någon väckelse, så länge detta budskap får stå tillbaka.

Tomas:- Många säger att väckelsen måste börja i församlingarna.

Daniel:- Visst, och det ligger mycket i det. Får kristna insikt i att tiden är kort, kommer man att göra omprioriteringar. Man inser att det materiella är förgängligt och har inte så stort värde. Det leder då till att man prioriterar det andliga livet, bön, vittnande och själavinnande. Man kan säga att troligtvis är det där en väckelse måste börja.

Tomas:- Ser man till exempelvis på de uppgifter som gäller Afrikas kristna och deras väntan på Jesus, ser vi också att Afrika lever i en väckelse på ett helt annat sätt än vi.

Daniel:- Ja, och det gäller inte bara Afrika, utan också andra världsdelar och länder där det råder väckelse. Budskapet och väntan på Jesu återkomst verkar gå hand i hand. Det borde vara en tankeställare för oss.

Tomas:- Då är vi tillbaka vid det som vi talat om tidigare, om att Jesus kan komma när som helst, då handlar det i så fall om att Han kommer före vedermodan.

Daniel:- Bra att du nämner detta! Jag höll på att glömma en sak när det gäller den här undersökningen som gjordes i Kapstaden, bland representanter av kristna från olika delar av världen.

Tomas:- Vad var det?

Daniel:- Jo, det var att undersökningen visade på att 61 procent tror att de kristna kommer att ryckas upp före den stora prövningen, vedermodan. 32 procent trodde inte det, medan de övriga tillfrågade tydligen inte hade någon uppfattning om denna fråga.

Tomas:- De procenttalen talar alltså om att ungefär dubbelt så många tror att Jesus kommer före vedermodan, mot de som inte har den åsikten.

Daniel:- Just det! Det ger oss återigen en insikt i hur många kristna som följaktligen bär på denna väntan, att stunden när som helst kan vara inne för mötet med Frälsaren på himmelens skyar! Fantastiskt!

Tomas:- Är det viktigt med denna inställning, tycker du?

Daniel:- Det tycker jag av flera skäl. En väntande inställning medför att man håller sig andligt vaken och inte i samma utsträckning låter sig upptas av allt annat som vill fånga vår

uppmärksamhet. Det är mycket som kan göra det och dra oss bort från det som verkligen är väsentligt med tanke på evigheten.

Tomas:- Finns det fler inställningar till Jesu tillkommelse som är viktiga? Flera skäl sa du.

Daniel:- Visst, vi ser en som Paulus framhåller. Så här skriver han: "Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den skall Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst." 2 Tim. 4:8.

Tomas:- Men alla kristna kan man väl säga älskar Hans återkomst?

Daniel:- Man tycker att det skulle vara naturligt att så vore fallet, men det är inte så säkert. Många har sådana planer som man vill genomföra, man kan till exempel vara så upptagen med sin karriär att man inte vill att den skall avbrytas. Andra har intressen som man är uppslukad av, så att Jesu andra tillkommelse nästan upplevas som ett hot. Dessa känns ibland igen på att de inte ens vill höra talas om Jesu återkomst, Bibelns undervisning och de tidstecken som pekar på att detta snart kan ske. Detta är egentligen avslöjande, om man har en sådan inställning. Är det så, kanske man kan säga att man inte "älskar Hans återkomst", som Paulus skriver.

Tomas:- Hur skall man då hålla sig redo, väntande och varmhjärtad?

Daniel:- Man brukar säga att den som arbetar håller sig varm. Det kan överföras även på det andliga livet. Att vara en engagerad, aktiv kristen är ett sätt. Alltså inte att vara passiv, det är då lätt att man somnar in andligt. Ett bra motto för ens kristna liv kan vara: Medan vi väntar verkar vi och medan vi verkar väntar vi!

Samtal om evighetsallvaret

Tomas:- Vi kanske skall avsluta våra samtal om den yttersta tiden med att tala om evigheten?

Daniel:- Det kan väl vara lämpligt. Inget kan väl vara mer ”ytterst” än det definitiva slutet, evigheten.

Tomas:- När det gäller frågan om det finns ett liv, eller en tillvaro efter detta liv, så finns det flera uppfattningar. En del tror inte så, andra tro det. Till den senare gruppen hör också de som tror på reinkarnation – det har vi redan berört lite kortfattat.

Daniel:- Vad vi kan göra, är att vända oss till Bibeln och se vad den har att säga om detta. Gud som skapat människan borde också ha avslöjat en del om det.

Tomas:- Du har redan nämnt ett bibelställe i vårt samtal om andeutgjutelse, som ger svar på det. Jag tänker på Predikaren 3:11: ”Också evigheten har han lagt i människornas hjärtan.”

Daniel:- I den versen sägs att det handlar om en evighet, alltså inte endast ett begränsat fortsatt liv efter detta. Jag tycker mig kunna se en förklaring till detta i en vers från själva skapelseakten av människan. Så här sägs det att Gud gjorde: ”Och Herren Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande varelse.” 1 Mos. 2:7. Eftersom Gud är evig och blåste in sin livsande i människan, blev också hon en evighetsvarelse. Människan fick på så sätt del av Guds evighetsnatur.

Tomas:- När det gäller djuren ser man inte att Gud blåste in någon livsande i dem, så gjorde Han bara med människan.

Daniel:- Det är ett rätt konstaterande. Detta ger oss den insikten att det är endast människan som är en evighetsvarelse, inte djuren. Deras livsöden är bestämda till denna världen och inte för en kommande.

Tomas:- Det är säkert många som hoppas att deras katter och hundar, samt en del andra djur också skall finnas med i Guds himmel.

Daniel:- Ja, men man kan inte finna stöd för detta, lika litet som att djur såsom ormar, sniglar, mygg, spindlar och alla andra djur, kommer att finnas i den himmelska tillvaron.

Tomas:- Nej, det får vi nog vara tacksamma för att de inte gör.

Daniel:- Och när det gäller tacksamhet, så kan de som är mycket fästa vid sina husdjur, vara tacksamma att Gud för denna världen har skapat dessa sällskapsdjur, som har berett så mycket glädje för många människor.

Tomas:- Om vi nu lämnar djurens liv och koncentrerar oss på människan som evighetsvarelse. Då lär Bibeln att den som inte lever sitt liv tillsammans med Gud här i tiden, inte kommer att göra det i evigheten heller.

Daniel:- Ja, detta är den stora synden och att missa målet med att vara människa. Det skall också sägas att ordet ”synd” kommer från hebreiskan och betyder ”att missa målet”.

Tomas:- Detta är den totala tragedin för ett människoliv – utan Gud i denna världen och i evigheten.

Daniel:- Ja, då missar man verkligen det mål med livet som Gud avsett. Hans önskan och avsikt är att människan skall leva i gemenskap med Honom, både i denna världen och i den kommande evighetstillvaron.

Tomas:- Men eftersom människan är skapad med fri vilja, kommer Gud inte att tvinga någon att göra det. Det är lika omöjligt som att man kan tvinga någon att älska en annan. Tvång och kärlek hör inte samman.

Daniel:- Det är ju så att det måste vara en ömsesidig kärlek från båda parterna i ett förhållande. När det gäller förhållandet Gud – människan, är utgångspunkten den att Gud

älskar människan och Han önskar att Hans kärlek skall bli besvarad. Detta är det mest tragiska när människan avvisar Guds kärlek, ty ingen djupare kärlek finns än att möta Guds.

Tomas:- Om denna kärlek påminns vi i Bibelns mest kända vers, Joh. 3:16: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." Detta är vad Gud har gjort, och i samma kapitel kan man se vad som måste göras från människans sida. Jesus säger i Joh. 3:3: "Jesus svarade: 'Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike'."

Daniel:- Ja, så starkt uttryckt, som att "födas på nytt", är vad det handlar om när man övergår från djävulens våld och kommer in i Guds rike. Detta är en nödvändig övergång om vi skall kunna räddas undan det slutliga ödet som väntar djävulen och alla han har i sitt våld.

Tomas:- Jag förstår att du tänker på det som vi kallar helvetet, när du säger "det slutliga ödet". Nu finns det en del som menar att det inte finns något helvete. Jag tänker inte på dem som inte bekänner sig vara kristna, utan man kan höra det från kristet håll också, till och med från andliga ledare.

Daniel:- Visst, det finns många sådana. Ta till exempel Rob Bell som gett ut en bok där han tonar ner evighetsallvaret. Denna bok har sålts i stora upplagor världen över, för det är ett budskap som tilltalar människor. Jag tänker på vad Paulus varnat för: "Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen." 2 Tim. 4:3.

Tomas:- Ser du det som ett tecken i tiden?

Daniel:- Jag anser att dylika tendenser som vi ser nu, tillhör den yttersta tidens avfall, att man inte vill tro på de tydliga besked som Bibeln faktiskt ger i denna fråga.

Tomas:- Du menar alltså att detta skulle vara något som blivit vanligare på senare tid?

Daniel:- Ja, i stort sett genom hela historien har det varit kyrkans tro och lära att det finns en förtappelse, ett helvete, likaväl som det finns en himmel. Det är först under den senare tiden som en del inom kyrkorna har börjat ifrågasätta detta. Dessa är avvikande från såväl Bibelns lära, och som sagt var, den bekännelse som kyrkorna genom tiderna haft. Dessa kyrkor ger uttryck för det avfall från tron som Bibeln profetiskt talar om, skall komma i den yttersta tiden. Detta borde få dem att besinna sig, men tyvärr är det så att avfall förblindar, så man förlorar förmågan att inse sitt avfall.

Tomas:- Men istället för ett helvete åt de människor som vänt Gud ryggen, finns det de som menar att dessa människor kommer att tillintetgöras, alltså helt enkelt utplånas.

Daniel:- Ja, jag vet att dessa tankar finns, men också de saknar stöd i Bibelordet. Jag vill citera vad Lewi Pethrus skrev i sin skrift med titeln "En Evig dom". Den gavs ut redan 1915, därav det ålderdomliga språket: "De som lära, att den ogudaktiga människan skall tillintetgöras, kunna leta genom Nya Testamentet från pärm till pärm, men de skola likväl icke finna ett enda ord, som giver ett verkligt stöd för deras uppfattning." Som du hör var det en klarhet och en övertygelse som framfördes på den tiden och det är denna som vi behöver också i vår tid.

Tomas:- Vad tror du det beror på att det kunnat bli en sådan förändring på ett århundrade?

Daniel:- Som jag nämnde så är det ett avfall som pågår i vår tid. Det visar sig i att man inte har respekt för vad bibelordet egentligen säger. Man anser att man kan sätta sig över gudsordet och laborera med det precis som man önskar.

Tomas:- Du menar att det är det man gör på det område som vi nu talar om?

Daniel:- Ja, och jag kan ge ett exempel till, så här säger Jesus: "Och dessa skall gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv." Matt. 25:46. Här visar Jesus själv vad som gäller med tanke på evigheten. Det handlar å ena sidan om en evig salighet, men å andra sidan också om en evig förtappelse: "evigt straff" eller "evigt liv". I den grekiska grundtexten är det samma ord, ordet "aiónion", som används för ordet "evig". Det är verkligen att våldföra sig

på Jesu egen undervisning om man bejakar ordet när Han talar om evigt liv, men förneka det när Han talar om evigt straff.

Tomas:- Jag kan ändå förstå de som har problem med tanken på att det finns ett helvete. Det blir ändå svårt att förstå varför det skall finnas ett helvete.

Daniel:- Det gäller att vi har rätt utgångspunkt för att vi skall kunna få ett rätt perspektiv på detta. Då är Bibeln den rätta källan för denna förståelse och inte ett mänskligt resonemang. Låt oss se på vad Jesus säger: "Sedan skall han säga till dem som står på den vänstra sidan: 'Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar.'" Matt. 25:41. Här ser vi varför helvetet skapades vid ursprunget – för djävulen och inte människan. Sedan förförde djävulen människan, så att hon vände sig till honom istället för till Gud. Människan kan sägas vara i djävulens grepp genom detta, om hon inte vänt om till Gud och blivit Hans barn. Detta är faktiskt den allvarliga sanningen som många har svårt att inse.

Tomas:- Ja, men det är väl precis det som kärlekens apostel själv konstaterar. Jag tänker på vad Johannes skriver: "Vi vet att vi tillhör Gud och att hela världen är i den ondes våld." 1 Joh. brev 5:19.

Daniel:- Utifrån denna faktiska andliga verklighet, är det lättare att förstå varför människor kommer till helvetet, fast Gud inte vill det. Det är också lättare att förstå all den ondska som finns i världen, när det vi inser allvaret av "att hela världen är i den ondes våld".

Tomas:- Men i den onda världen kan man alltså ha en annan ställning, något som också Johannes konstaterar: "vi tillhör Gud".

Daniel:- Ja, och tillhör vi Honom i denna värld, så tillhör vi Honom också efter detta livet.

Tomas:- Men nu är det många som tror att detta livet är allt, och att det inte finns något efter döden.

Daniel:- Då behöver man vända sig till Guds ord, där den enda säkra upplysningen finns från Honom som är av evighet till evighet. Där kan vi finna följande korta och koncisa besked: "Och liksom det är bestämt om människan att hon *en gång* skall dö och sedan dömas." Hebr. 9:27.

Tomas:- Att det är bestämt om oss att vi alla skall dö, det är det ingen som förnekar.

Daniel:- Nej, och därför borde man också inse att även den andra delen kommer att bli en verklighet.

Tomas:- Den andra delen av versen talar om att vi skall få redogöra för vårt liv och antingen dömas till frikännande eller till att vi är skyldiga, precis som i rättegångar här i världen.

Daniel:- Utgångspunkten inför denna domsakt är egentligen katastrofal, för det handlar om att vi gjort oss skyldiga till synd. Bibelns klara budskap lyder: "Alla har syndat och saknar härligheten från Gud." Rom. 3:23.

Tomas:- Då vill jag bidra med en annan bibelvers som ger oss svaret och lösningen på denna allvarliga situation: "Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud." 2 Kor. 5:21.

Daniel:- Det handlar om Jesus som gick in i vårt ställe och tog straffet på sig för våra synder och av detta kan vi bli frikända.

Tomas:- För att detta frikännande skall komma oss till del, behöver vi bekänna våra synder så som detta skriftställe säger: "Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." 1 Joh. 1:9.

Daniel:- Detta är enda vägen till räddning, alltså bekännande av synden. Det verkar vara många som istället vill försvara sina synder, istället för att bekänna dem och överge dem. Man menar att vi inte skall tala om synd och vi lever i andra tider, nu när gamla syndabegrepp inte mera gäller. Det gör att man inte känner ånger över sitt liv och sin livsstil. Det är oerhört allvarligt!

Tomas:- Jag tänker på att det fanns människor redan på Paulus tid som levde så. Paulus sörjde över det: "Ja, jag är rädd att min Gud skall förödmjuka mig inför er när jag kommer tillbaka, och att jag måste sörja över många som tidigare levde i synd och inte har ånkrat den orenhet, otukt och lösaktighet som de har bedrivit." 2 Kor. 12:21.

Daniel:- Ingen synd är värd att försvara eller att inte överge med tanke på evighetsperspektivet. Vilket pris som helst är värt att betala, för att bli räddad från att gå förlorad.

Tomas:- Med tanke på evighetsperspektivet, som du uttryckte det, får vi ett annat perspektiv på vårt liv här på jorden. Det är nyttigt att leva med det och göra våra val utifrån detta perspektiv. Jag tänker på ytterligare ett bibelställe om hur Mose gjorde sitt val, att välja att tillhöra Guds folk: "Han valde att hellre bli illa behandlad tillsammans med Guds folk än att en kort tid leva i syndig njutning." Hebr.11:25.

Daniel:- Ja, och nu kan vi göra vårt val, medan vi har den möjligheten. Jag vill avsluta våra samtal med att säga att nu gäller det att inse både det allvarliga med att vi lever i den yttersta tiden och allvaret med att för varje människa väntar en evighet. Det gäller att inse det – innan det är för sent!

